

สารศิษย์เก่า แพทย์ น.อ.

The Alumni Association of PSU MEDICINE

สื่อกลางระหว่างศิษย์เก่า คณะ ศิษย์ปัจจุบัน
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนสิงหาคม 2556

• สารบัญ •

จากใจคนบตี	4
สารจากนายกสมาคมศิษย์เก่า	5
บทความพิเศษ: สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถกับการสาธารณสุขไทย	6
นายแพทย์อหัมมัดมุซัลัม เปาะจี แพทย์ตัวอย่างภาคใต้ ประจำปี 2556	8
สัมภาษณ์อาจารย์เกษียรอายุราชการ	
• ศาสตราจารย์นายแพทย์วีระพล จันทร์ดีเยี่ยม ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา	11
• รองศาสตราจารย์นายแพทย์วีรัช วุฒิภูมิ ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา	13
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์ถวัลย์ เบญจวงษ์ ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน	15
• รองศาสตราจารย์นายแพทย์ธีรสาส์น ศิริรัฐนิคม ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ และกายภาพบำบัด	17
• รองศาสตราจารย์นายแพทย์ประกิต พดุกษ์ประเสริฐ ภาควิชาศัลยศาสตร์	19
• รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงสายบัว ชีใจริฐ ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา	21
• รองศาสตราจารย์วรัญญู ดันชัยสวัสดิ์	22
• ศาสตราจารย์นายแพทย์วิญญู มิตรานันท์ ภาควิชาพยาธิวิทยา	24
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์อุทัย เก้าเอี้ยน ภาควิชาอายุรศาสตร์	26
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์สมชาย สุนทรโฆชะกุล ภาควิชากุมารเวชศาสตร์	28
• รองศาสตราจารย์นายแพทย์วิชา จรูญรัตน์ ภาควิชาศัลยศาสตร์	31
• รองศาสตราจารย์นายแพทย์ศักดิ์ดา ภัทรภิญโญกุล ภาควิชาศัลยศาสตร์	31
• รองศาสตราจารย์นายแพทย์สีลม แจ่มอุลิตร์รัตน์ ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน	32
• อาจารย์นายแพทย์ชาญวิทย์ เงินศรีตระกูล	33

ที่ปรึกษา :

นพ.วีระพล จันทร์ดีเยี่ยม	รุ่น 1
นพ.พิเชษฐ อุดมรัตน์	รุ่น 2
นพ.ธวัช ตันติสารศาสน์	รุ่น 3
นพ.สมชาย ทั้งไพศาล	รุ่น 4
นพ.กรีธา ธรรมคำภีร์	รุ่น 5

คณะกรรมการ :

นพ.กอบประชูกณ์ ตย์คานนท์	รุ่น 3	นายกสมาคมฯ
นพ.ธนรัตน์ บุญเรือง	รุ่น 14	อุปนายกสมาคมฯ
พญ.กรัณท์รัตน์ สุนทรพันธ์	รุ่น 13	เลขาธิการสมาคมฯ
นพ.คณุตม์ จารุธรรมโสภณ	รุ่น 33	ปฎิคม
พญ.มลิวัดย์ ออฟูวงศ์	รุ่น 21	เหรัญญิก
นพ.ประศาสน์ บุญยพิพัฒน์	รุ่น 4	
นพ.ยอรัน จิระนคร	รุ่น 8	
นพ.รักชาย บูหงาชาติ	รุ่น 15	
นพ.วรพจน์ ปานดำรงค์	รุ่น 16	
นพ.สรรพงศ์ ฤทธิรักษา	รุ่น 16	
นพ.รังสรรค์ ภูรยานนทชัย	รุ่น 19	
พญ.ปติพร ล้อมอัมพรเพชร	รุ่น 20	
นพ.อรรถพล รัตนสุภา	รุ่น 22	
นพ.ประสิทธิ์ วุฒิสุทธิเมธาวิ	รุ่น 22	
นพ.ชวลิต เอี่ยมแสงชัยวัฒน์	รุ่น 33	
นส.ศุจิรัตน์ เรืองเรืองกุลฤทธิ		เลขานุการ

บรรณาธิการ :

พญ.ฐิติมา สุนทรสัจ

กองบรรณาธิการ :

นพ.กอบประชูกณ์ ตย์คานนท์
นพ.ธนพันธ์ ชูบุญ
นพ.เทอดพงษ์ ศรีราช
นพ.ปานเทพ คณานุรักษ์
นพ.วิวัฒนา ถนอมเกียรติ
พญ.ปิยวรรณ เชียงไกรเวช
นพ.คณุตม์ จารุธรรมโสภณ
พญ.ชัชฌา เพชรพิเชฐเขียว
นพ.วีระวิทย์ สฤณีพันธ์

ขอขอบคุณ :

- อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่กรุณาสละเวลา
สัมภาษณ์ท่านอาจารย์เกษียรอายุ ดังรายนามต่อไปนี้
1. ผศ.พญ.กรัณท์รัตน์ สุนทรพันธ์
 2. ผศ.นพ.รักชาย บูหงาชาติ
 3. ผศ.นพ.กฤษณะ สุวรรณภูมิ
 4. ผศ.พญ.ปิยวรรณ เชียงไกรเวช
 5. พญ.จตุรพร แสงกุล
 6. คุณศุจิรัตน์ เรืองเรืองกุลฤทธิ

หลายๆ ท่าน คงจะแปลกใจที่เห็นสารศิษย์เก่าฉบับนี้ เพราะไม่ได้เห็นมานานแล้ว จนบางคนลืมนึกไปว่าเคยมีอยู่ นับว่าเป็นการกลับมาของวารสารเล็กๆ เล่มหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าด้วยกันเองและระหว่างศิษย์เก่ากับคณะ การกลับมาในครั้งนี้ทำให้นึกถึงตอนหนึ่งของภาพยนตร์มหากาพย์เรื่อง Star war คือ Return of the Jedi ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรวบรวมอควินเจไดกลับมาต่อสู้กับฝ่ายศัตรู หรือใครจะนึกถึงเรื่อง Die hard ที่มีภาคสอง คือ Die harder ก็ได้ เพราะตราบไตที่คณะยังทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตแพทย์อยู่ย่อมต้องมีศิษย์เก่าเกิดขึ้นตลอดเวลา ดังนั้นพวกเราก็ต้องตายยากแน่นอน

การกลับมาของสารศิษย์เก่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายประการ อย่างแรกคือที่มบรรณาธิการและคอลัมน์ประจำต่างๆ แต่สำหรับฉบับปฐมฤกษ์ที่คลอดในเดือนสิงหาคมนี้ เป็นฉบับพิเศษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแพทย์ตัวอย่างภาคใต้ของคณะแพทยศาสตร์ปี พ.ศ.2556 และอาจารย์ที่เกษียณอายุราชการ 14 ท่าน จึงจะดูเป็นทางการสักหน่อย แต่ในฉบับต่อไปที่จะคลอดทุก 3 เดือน เนื้อหาคงจะมีความหลากหลายและมีลูกเล่นมากขึ้น ใครมีความคิดดีๆ อยากจะเสนอแนะ ดี ชม ต้องการส่งข่าวหรือบทความมาลง ขอให้ติดต่อมาได้ทั้ง alumni@medicine.psu.ac.th หรือ facebook หมอมอ. ก็ได้ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ •

รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงรุจิมา สุนทรสัง

บรรณาธิการ

• จากใจดณบดี •

ถึง คิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ทุกท่าน

ปี พ.ศ.2556 นี้ เป็นปีที่คณะแพทยศาสตร์มีอายุครบ 41 ปี และมีคิษย์เก่าแพทยศาสตร์บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วถึง 35 รุ่น จำนวน 3,326 คน บัณฑิตแพทย์รุ่น 35 คือ รุ่นที่จะเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในวันที่ 15 กันยายน ศกนี้ นอกจากนี้ยังมีคิษย์เก่าที่จบวุฒิปริญญาตรีในสาขาต่างๆ ไปแล้วถึง 445 คน จบแพทย์เฉพาะทางแบบต่อยอดอีกถึง 76 คน นับว่าเป็นความภาคภูมิใจของคณะที่ได้ผลิตแพทย์ออกไปรับใช้สังคมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่เสี่ยงภัยของ 3 จังหวัดชายแดนใต้ที่คิษย์เก่าของเราทำงานด้วยความเสียสละมายาวนานและต่อเนื่อง ดังแพทย์ตัวอย่างภาคใต้ของปีนี้ นพ.อหัมมัดมุซลิหม์ เปาะจิ คิษย์เก่ารุ่นที่ 16 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจะนะ อ.จะนะ จ.นราธิวาส เป็นผู้ที่ทำงาน

ในจังหวัดนราธิวาสมาตลอดตั้งแต่สำเร็จการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2537 ผมเชื่อว่ายังมีคิษย์เก่าที่ทุ่มเททำงานอยู่ในหลายพื้นที่ของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นในชนบทที่ห่างไกล โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลศูนย์ โรงเรียนแพทย์หรือโรงพยาบาลเอกชนรวมทั้งในต่างประเทศ

ในปัจจุบันนี้ คณะแพทยศาสตร์ของเราได้เจริญก้าวหน้า มีความมั่นคงแข็งแรง เป็นที่ศรัทธาของประชาชนแล้วนั้น คณะแพทยศาสตร์ตระหนักดีว่า ความเจริญก้าวหน้าและผลงานความสำเร็จของคิษย์เก่า ย่อมเป็นเครื่องบ่งชี้สำคัญถึงความสำเร็จตามภารกิจของคณะแพทย์

ผมขอเชิญชวนคิษย์เก่าทุกๆ ท่าน ให้ร่วมกันสร้างความผูกพัน และความร่วมมือช่วยเหลือ เกื้อกูลกันระหว่างคิษย์เก่าด้วยกันเอง และคิษย์เก่าทุกๆ คน กับสถาบัน โดยคณะแพทยศาสตร์จะยินดีสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้กับคิษย์เก่าทุกๆ คน ให้สามารถรวมตัวกัน เกื้อกูลให้แต่ละคนมีความเจริญก้าวหน้า ฝ่าฝืนอุปสรรค สร้างผลงานความสำเร็จ เผยแพร่ชื่อเสียง และสร้างความศรัทธาต่อ “หมอ มอ.”

ในปีนี้มีท่านอาจารย์อาวุโสที่พวกเราเคารพรักเกื้อหนุนอายุถึง 14 คน บางท่านยังแข็งแรงและได้ต่ออายุราชการเพื่อทำงานให้คณะอีก 5 ปี ผมขอเชิญชวนให้คิษย์เก่ามาร่วมงานมุทิตาจิตที่จัดโดยสมาคมคิษย์เก่า ภาควิชาและคณะ เป็นการแสดงถึงความกตัญญู ความรักและเคารพในครูบาอาจารย์ที่ได้ทุ่มเท ถ่ายทอดความรู้ให้กับคิษย์โดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย การได้มาพบกัน ได้เห็นความสุข ทุกข์ และความเจริญก้าวหน้าของคิษย์ย่อมนำมาซึ่งความผูกพัน ความสุข ความภูมิใจของอาจารย์

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบคุณอย่างยิ่งต่อนายกสมาคมฯ คณะกรรมการคิษย์เก่า และกองบรรณาธิการสารคิษย์เก่าที่ทุ่มเททำงานเพื่อที่จะให้การรวมตัวกันของมวลคิษย์เก่า ลูกพระราชบิดาให้มีความเข้มแข็งและขออำนวยการให้คิษย์เก่าทุกท่าน มีสุขภาพที่แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ประสบแต่ความสุขความเจริญในชีวิตทุกๆ ด้าน •

รองศาสตราจารย์นายแพทย์สุธรรม ปิ่นเจริญ
คณบดีคณะแพทยศาสตร์

• สารจากนายกสมาคมศิษย์เก่า •

การใช้ชีวิต มีปฏิสัมพันธ์กันในสังคมเราทุกคนที่ได้ก่อให้เกิดความสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบ ในชีวิตการเรียนจบไปประกอบวิชาชีพ ก็ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์ ระหว่างศิษย์กับครู ระหว่างศิษย์กับสถาบันการศึกษา การมาใช้ชีวิตเรียนแพทย์ 6 ปี เปรียบเสมือนการมาอยู่ในบ้านหลังที่สอง ในระยะ 6 ปีของการเป็นนักศึกษาแพทย์ แต่ละคนได้เรียนรู้ ประสบการณ์ที่หลากหลาย มากน้อยแตกต่างกันไป แต่หลังจบการศึกษาออกไปเป็นแพทย์แล้ว เชื่อว่า ประสบการณ์ ความรู้สึก ความผูกพันและภูมิใจต่อสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในรั้วม.อ. ในคณะแพทยศาสตร์ ยังคงติดตรึงอยู่ในความทรงจำและจิตใต้สำนึกของบัณฑิตแพทย์ทุกคน

ปัจจุบัน เรามีศิษย์เก่า ที่เกิดจากการสอน อบรม พัฒนาของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แล้วกว่า 4,000 คน นับถึงปัจจุบันปี พ.ศ.2556 บัณฑิตแพทย์รุ่นที่ 35 กำลังจะรับปริญญาในเดือนกันยายนนี้ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา 40 ปี คณะแพทย์ ม.อ. ไม่เพียงแต่ดูแลเอาใจใส่ในการสร้างบัณฑิตแพทย์ ที่เป็นภารกิจโดยตรงเท่านั้น คณะแพทย์แห่งนี้ ได้ดูแล สนับสนุนศิษย์เก่าที่ได้จบออกไปแล้วในหลายรูปแบบด้วย ที่ปรากฏเด่นชัดอย่างหนึ่ง คือสนับสนุนการจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่า ทั้งในเรื่องสถานที่ตั้งสมาคม เจ้าหน้าที่สมาคม และการพบปะระหว่างศิษย์เก่าและศิษย์เก่ากับอาจารย์

การสนับสนุนในการสร้างความผูกพันระหว่างกัน ยิ่งเพิ่มมากขึ้นในระยะกว่า 1 ปีที่ผ่านมา ที่ผู้บริหารชุดปัจจุบัน ได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญต่อศิษย์เก่ามากขึ้น ตั้งแต่การเพิ่มกิจกรรมพบศิษย์เก่าในจังหวัดที่มีการออกเยี่ยมแพทย์เพิ่มพูนทักษะ (Intern) สนับสนุนงบประมาณการจัดงานชุมนุมศิษย์เก่าทั้งที่หาดใหญ่และกรุงเทพมหานคร ตลอดไปถึงกิจกรรมสมาคมสัตวแพทย์ ไปยังจังหวัดต่างๆ

ครั้งนี้ การผลักดันให้มีการจัดทำสารศิษย์เก่าขึ้นมาอีกครั้ง โดยมีผู้บริหารคณะเป็นบรรณาธิการเอง นับเป็นการแสดงการให้ความสำคัญของคณะต่อศิษย์เก่าอีกประการหนึ่ง ที่ประจวบกับกับวาระที่คณะแพทย์ ม.อ. จะต้องแสดงมุทิตาจิตต่อการเกษียณอายุราชการของอาจารย์พร้อมกันถึง 14 ท่าน จึงนับว่า สารศิษย์เก่าฉบับนี้ มีความสำคัญและมีคุณค่าต่อการอ่านและสะสมไว้อย่างยิ่ง

ในฐานะตัวแทนของสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หวังว่า สารศิษย์เก่าฉบับนี้ จะกระตุ้นเตือนความทรงจำ ความผูกพันในอดีตสมัยเรียนแพทย์ของศิษย์เก่า กลับมาอีกครั้ง และร่วมเสริมหนุนกิจกรรมของคณะ ที่เปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองและกิจการของสมาคมศิษย์เก่าต่อไป •

นายแพทย์กอปรชุณย์ ตย์คานนท์
นายกสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ กับการสาธารณสุขไทย

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเอาพระราชหฤทัยใส่ในกิจการด้านสาธารณสุขมาอย่างต่อเนื่อง โดยได้ทรงดำรงตำแหน่งสภานายิกาสภาอากาศไทย และหากเสด็จเยือนต่างประเทศมักจะทรงถือโอกาสทอดพระเนตรกิจการของสภาอากาศของประเทศนั้นๆ เพื่อทรงนำมาปรับปรุงกิจการสภาอากาศไทยอยู่เสมอ ไม่เพียงเฉพาะปวงชนชาวไทย บรรดาเพื่อนบ้านที่ต้องลี้ภัยอพยพมายังแผ่นดินไทยต่างก็ล้วนได้รับพระมหากรุณาธิคุณโดยถ้วนหน้า โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สภาอากาศไทยไปให้ความร่วมมือกับกาชาดสากลในการช่วยเหลือผู้อพยพ และพระราชทานครูเข้าสอนวิชาชีพให้แก่ผู้อพยพ กิจการดังกล่าว

ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานจนองค์กรระหว่างประเทศต่างพากันยกย่องและทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลและปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์เป็นจำนวนมาก ดังเช่นองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ ทูลเกล้าฯ ถวายเหรียญเซเรส เทิดพระเกียรติในฐานะที่ทรงยกฐานะของสตรีให้มีระดับสูงขึ้น และทรงเป็นผู้ให้โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง มหาวิทยาลัยทัฟส์แห่งสหรัฐอเมริกาได้ทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขามนุษยธรรม ในฐานะที่ทรงยกระดับฐานะการครองชีพของประชาชนและช่วยบรรเทาทุกข์ของเด็กๆ เป็นอาทิ นอกจากนี้พระองค์ท่านยังทรงมีพระราชดำริจัดตั้งคณะแพทย์อาสาในโครงการช่วยเหลือผู้ป่วยจากโรคร้ายต่างๆ อาทิ โครงการผ่าตัดหัวใจที่ช่วยเหลือประชาชนจำนวน 500 ราย และโครงการผ่าตัดหัวใจเด็กที่ช่วยเหลือเด็กตามตะเข็บชายแดนจำนวน 800 ราย รวมทั้งทรงรับเด็กยากจนเข้าเป็นนักเรียนในพระบรมราชานุเคราะห์ด้วย

นอกจากนี้พระราชภารกิจทางด้านการสาธารณสุขแล้วยังทรงสนพระราชหฤทัยงานด้านการศึกษา โดยทรงเชื่อว่า **“การศึกษาเป็นอนาคตของชาติ เป็นแสงสว่างของชีวิต การศึกษาทำให้คนเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์”** ยามเสด็จพระราชดำเนินไปที่ใดก็จะพระราชทานทุนการศึกษาแก่ครอบครัวยากจนที่ไม่สามารถส่งลูกให้เรียนชั้นสูงได้ ซึ่งทุนพระราชทานนั้นมีทุกระดับชั้นและทุกภาคจำนวนเงินพระราชทานเพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา บางครั้งพอที่จะจุนเจือครอบครัวในด้านอื่นๆ ด้วย เพราะมีพระราชประสงค์ให้นักเรียนผู้นั้นอยู่ในฐานะที่จะเล่าเรียนต่อได้ รวมทั้งทรงรับเด็กยากจนเป็นนักเรียนในพระบรมราชานุเคราะห์ด้วย สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ยังโปรดเกล้าฯ ให้สร้าง “ศาลารวมใจ” ซึ่งเป็นตั่งห้องสมุดในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อให้เป็นแหล่งความรู้ โดยมีสื่อการสอนต่างๆ และหนังสือดีๆ

น้ำพระราชหฤทัยแผ่ไพศาลสู่ชายแดนใต้

ในช่วงปีพ.ศ.2547 เป็นต้นมา เมื่อเกิดเหตุความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์ต้องเสียชีวิต ได้รับบาดเจ็บ และสูญเสียสมาชิกในครอบครัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงเป็นทุกข์กับเหตุการณ์

ที่เกิดขึ้น ได้ทรงเอาพระราชหฤทัยใส่พร้อมทั้งพระราชทานความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง รวมถึงทรงมีพระราชดำริให้ดำเนินโครงการเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน 3 โครงการ คือ โครงการฝึกราษฎรอาสาสมัครหมู่บ้าน โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงและโครงการฟาร์มตัวอย่าง

‘โครงการฝึกราษฎรอาสาสมัครหมู่บ้าน’ นั้นเป็นไปในลักษณะการฝึกรวมกลุ่ม ฝึกใช้อาวุธเพื่อเข้าเวรยามรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน ซึ่งมีรับสั่งชัดเจนว่าประชาชนผู้บริสุทธิ์ต้องมีสิทธิที่จะมีชีวิต ประกอบอาชีพและป้องกันตัวเองบนผืนแผ่นดินนี้ แต่ไม่ทรงมีเจตนาให้ฝึกอาวุธเพื่อไปไล่ฆ่าหรือรังแกใคร

พระองค์ยังทรงห่วงใยครอบครัวของผู้เสียชีวิต ทั้งทหาร ตำรวจและฝ่ายปกครองที่สละชีวิตเพื่อประเทศชาติ จึงมีรับสั่งซื้อที่ดินจำนวน 600 ไร่ ใน ต.กะลุวอ อ.เมือง จ.นราธิวาส เพื่อดำเนิน ‘โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง’ สร้างบ้านพระราชทานแก่ครอบครัวผู้เสียชีวิตทั้งไทยพุทธและมุสลิมจำนวน 150 หลัง พร้อมทั้งที่ดินทำกินและอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้านทุกอย่าง เพื่อตอบแทนให้แก่ครอบครัวของผู้กล้าที่ได้สละชีวิตเพื่อแผ่นดิน

สำหรับ ‘โครงการฟาร์มตัวอย่าง’ กำเนิดขึ้นจากเหตุการณ์ความไม่สงบที่ทำให้ชาวบ้าน ที่เคยทำงานอยู่ในเมืองหรือต่างหมู่บ้านไม่กล้าเดินทางไปทำงานเพราะหวาดเกรงว่าจะถูกลอบทำร้าย พระองค์ท่านจึงทรงมีพระราชดำริให้สร้างงาน

ขึ้นในหมู่บ้านโดยตรงทั้งปลูกผัก เลี้ยงเป็ด ไก่ แพะ เพาะเห็ด ประมงในครัวเรือน ตลอดจนมีธนาคารข้าวให้ยืมโดยไม่จำเป็นต้องใช้คืน ส่วนคนที่ไม่มีงานทำก็สามารถมาทำงานกับโครงการได้เพื่อชาวบ้านจะได้มีอาหารเพื่อการยังชีพ

ถ้ารับคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ยังได้รับพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นที่ได้พระราชทานเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยจากเหตุการณ์ความไม่สงบ และยังได้พระราชทานพระราชหัตถเลขาขอบใจสำหรับบุคลากรที่ได้ดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยเป็นอย่างดี

ล้นเกล้าฯ ทั้งสองพระองค์ ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจเพื่อพสกนิกรของพระองค์เสมอมา พสกนิกรไทยจึงมีแต่ความรักเทิดทูนมอบให้แก่พระองค์ท่าน มีคราวหนึ่งเสด็จเยี่ยมประชาชนที่ประสบวาทภัย ขณะที่เสด็จผ่านราษฎร มีหญิงคนหนึ่งร้องไห้พลางก้มมือไปที่สมเด็จพระบรมราชินีนาถ แล้วถอดสร้อยคอออกพร้อมแกะพระพิมพ์เม็ดข้าวถวายเป็นเครื่องบูชา พระองค์ท่านว่า “นี่ของแท้นะจะได้มาครั้งปู่ย่าตายายที่เดียว” สมเด็จพระบรมราชินีนาถรับสั่งว่า “ของดีอย่างนี้ทำไมไม่เก็บไว้เองเล่า” หญิงคนนั้นกราบทูลอีกว่า “ฉันรักท่าน อยากให้ท่านมีไว้” ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของแม่หลวงตลอดระยะเวลาเกือบ 60 ปีที่ผ่านมาเปรียบประดุจแสงจันทร์เย็นซึ่งงดงาม สาดส่องทั่วฟ้าแดนไทย ไม่ว่าลูกของแม่ทั้ง 60 กว่าล้านคนจะเป็นทุกซอกอยู่แห่งหนใด น้ำพระราชหฤทัยจะส่งชลอมไปอย่างทั่วถ้วนโดยไม่มีข้อยกเว้น •

เรียบเรียงโดย นพ.ชัชชัย ปรีชาไว

นายแพทย์อหมัดมุซลิม เปาะจิ แพทย์ตัวอย่างภาคใต้

ประจำปี พ.ศ.2556

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประวัติส่วนตัว

ที่อยู่ปัจจุบัน 133 หมู่ที่ 2 ตำบลตะปอเยาะ อำเภอเยาะ จังหวัดนราธิวาส
 วันเดือนปีเกิด 8 มีนาคม 2510 อายุ 46 ปี มีพี่น้อง 7 คน เป็นบุตรลำดับที่ 1
 สถานภาพ สมรส ชื่อ-นามสกุลภรรยา นางซูซานา เปาะจิ อาชีพ แม่บ้าน
 จำนวนบุตร-ธิดา 5 คน
 บุตรคนที่ 1 ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอิสลาฮียะห์ จังหวัดยะลา
 บุตรคนที่ 2 ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านจะแนะ อำเภोजะแนะ จังหวัดนราธิวาส
 บุตรคนที่ 3 ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านจะแนะ อำเภोजะแนะ จังหวัดนราธิวาส
 บุตรคนที่ 4 และ 5 ยังไม่ถึงเกณฑ์เข้าศึกษา

ประวัติการศึกษาระดับก่อนปริญญาและระดับหลังปริญญา

- จบมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิต ม.อ.ปัตตานี จังหวัดปัตตานี เมื่อปี พ.ศ.2531
- จบแพทยศาสตรบัณฑิต จากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อปี พ.ศ.2537

- จบอนุมัติบัตรสาขา เวชศาสตร์ครอบครัว จากแพทยสภา เมื่อปี พ.ศ.2549

ประวัติการรับราชการ

- ปฏิบัติงานตำแหน่งนายแพทย์ ที่โรงพยาบาลระแงะ จังหวัดนราธิวาส ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2537 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ.2537
- ปฏิบัติงานตำแหน่งนายแพทย์ ที่โรงพยาบาลสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ.2537 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2538
- ปฏิบัติงานตำแหน่งรักษาการผู้อำนวยการโรงพยาบาลจะนะ จังหวัดนราธิวาส ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2538 ถึง พ.ศ.2540
- ปฏิบัติงานตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลจะนะ จังหวัดนราธิวาส ที่โรงพยาบาลจะนะ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 ถึงปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน

- นายแพทย์เชี่ยวชาญด้านเวชกรรม

ปฏิบัติงานในตำแหน่ง

- ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจะนะ อ.จะนะ จ.นราธิวาส

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

- โรงพยาบาลจะนะ อำเภอจะนะ จังหวัดนราธิวาส โทรศัพท์ 073-543570

ผลงานดีเด่นของการเป็นแพทย์และต่อสังคม

- เป็นแพทย์ที่บุกเบิกและเปิดโรงพยาบาลจะนะ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 จนถึงปัจจุบัน
- พัฒนาการให้บริการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน 5 แห่ง ในอำเภอจะนะ จังหวัดนราธิวาส โดยจัดโครงการใกล้บ้านใกล้ใจ ซึ่งประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร นักโภชนาการ ทีมแพทย์แผนไทย ให้ความรู้เกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ นักสุขภาพจิตประเมินภาวะสุขภาพจิตและให้คำแนะนำทางด้านสุขภาพจิต นักกายภาพบำบัด ให้การตรวจเท้าในผู้ป่วยเบาหวาน นวดแผนไทย สอนการออกกำลังกาย

ในผู้ป่วยสูงอายุ ทันตแพทย์ ให้บริการตรวจรักษาสุขภาพฟัน โดยออกปฏิบัติงานเดือนละ 1 ครั้ง/รพ.สต. ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2548 จนถึงปัจจุบัน

- ผสมผสานความรู้ทางการแพทย์เข้ากับหลักศาสนา รวมถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างเหมาะสมทำให้มีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น ซึ่งปรากฏชัดในการพัฒนางานอนามัยแม่และเด็ก
- พัฒนางานบริการอนามัยแม่และเด็กโดย นำสุขภาพวิถีอิสลามมาบูรณาการในงานอนามัยแม่และเด็ก ตั้งแต่การแต่งงาน การฝากครรภ์ การคลอด หลังคลอด การให้นมบุตร ซึ่งทำให้ผลงานตัวชี้วัดงานอนามัยแม่และเด็กในอำเภอจะนะดีขึ้น ตั้งแต่ปีพ.ศ.2552 จนถึงปัจจุบัน
- พัฒนางานประชาสัมพันธ์ โดยตั้งชมรมนักประชาสัมพันธ์ สาธารณสุขประจำมัสยิด ซึ่งมีผู้นำศาสนาทำการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค งานอนามัยแม่และเด็ก งานเวชกิจฉุกเฉิน เป็นต้น
- จัดให้มีนักวิชาการอิสลามมาบูรณาการสุขภาพวิถีอิสลาม เพื่อให้คำแนะนำสุขภาพวิถีอิสลามให้กับผู้มารับบริการทั้งผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน ตลอดจนงานวางแผนครอบครัว คุมกำเนิดและงานสร้างเสริมสุขภาพป้องกันโรค
- จัดรายการวิทยุพูดคุยเรื่องสุขภาพโดยใช้ภาษามลายู ทางสถานีวิทยุ สวท.สุโขทัย-ลก สถานีวิทยุ อสม.นราธิวาส ยะลา และปัตตานี สถานีวิทยุ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา และสถานีวิทยุ ริซาละ จังหวัดปัตตานี
- พัฒนาโรงพยาบาลจะนะจนได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพ HA ผ่านการรับรอง Accreditation พ.ศ.2553 และผ่านการรับรอง Re-accreditation ครั้งที่ 1 พ.ศ.2555

คุณสมบัติการครองตน ครองคน ครองงาน

- เป็นแบบอย่างของผู้นำครอบครัวที่ดี รับผิดชอบครอบครัว สร้างครอบครัวที่อบอุ่น แข็งแรงและมีความสุข
- เป็นแบบอย่างของข้าราชการพลเรือนที่ดี มีความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ประพฤติ ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม กฎหมายระเบียบวินัยข้าราชการพลเรือน และระเบียบวินัยขององค์กร ไม่มีประวัติการทำผิดทางวินัย เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งด้านการทำงาน การปฏิบัติตน การเรียนรู้พัฒนาตนเอง

พัฒนางาน การให้คำปรึกษาการทำงาน การดูแลรักษาผู้รับบริการ จนได้รับการยอมรับจากบุคลากรทั้งในและนอกโรงพยาบาล เป็นที่เคารพรักของเพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน และชุมชน

- เป็นแบบอย่างในการทำงานที่ดี มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ตั้งใจที่จะปฏิบัติงานให้ได้รับความสำเร็จ และมีความรักเอาใจใส่ต่องานที่รับผิดชอบอย่างมาก กระตุ้นให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจทำงานในกลุ่มบุคลากร เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพและสำเร็จตามเป้าหมาย/เวลา มีการพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่องโดยศึกษาและเรียนรู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงาน ทั้งในและนอกโรงพยาบาล ปฏิบัติงานโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมหรือผู้รับบริการเป็นสำคัญ
- เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมที่เป็นส่วนรวม/สาธารณประโยชน์ มีอัธยาศัยดี เป็นกันเอง สุภาพกับทุกคน จนได้รับการยอมรับให้เป็นนายกสมาคมจันทร์เสี้ยวด้านการแพทย์และสาธารณสุข
- เป็นแบบอย่างของบุคลากรทางด้านสาธารณสุขที่มีจิตอาสา เสียสละ ทำงานด้วยความขยันขันแข็ง แม้นในยามที่ตนเองเจ็บป่วย ยามคำคืนก็ยังคงมาดูแลตรวจเยี่ยมรักษาบรรเทาทุกข์ ให้ผู้รับบริการ โดยปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของรัฐในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้อย่างต่อเนื่องมาตลอด 20 ปี คำนึงถึงผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง ดูแลผู้รับบริการด้วยหัวใจของความเป็นมนุษย์ เช่น การออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ให้การช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย การทำสุหนัตหมูให้กับเด็กมุสลิม
- เป็นผู้นำที่ดี แสดงถึงความเสียสละ อดทน มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสังคม ชุมชน เช่น เป็นแกนนำ การจัดหาทุนประชาสัมพันธ์ กิจกรรมเดินวิ่งจักรยานเสื่อภูเขาเฉลิมพระเกียรติ 12 สิงหาคมหาหาชินีทุกปี ซึ่งเป็นโครงการสำคัญด้านการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน ได้รับความสนใจและร่วมมือจากประชาชนทุกฝ่ายทั้งในส่วนของ อำเภอจะนะ และอำเภออื่นๆ ในจังหวัดนราธิวาส และจากพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงในภาคใต้ อย่างเนืองแน่น สม่่าเสมอต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

- เป็นผู้ที่มีความดี มีคุณธรรม จริยธรรมสูง จนได้รับการยอมรับ ยกย่อง ชื่นชมและเชื่อมั่น ศรัทธาจากเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลจะนะ และประชาชนชาวอำเภอจะนะ และอำเภออื่นๆ ในจังหวัดนราธิวาส

คุณสมบัติส่วนบุคคล ผลงานการได้รับรางวัลต่าง ๆ

- ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานโรงพยาบาลสายใยรักแห่งครอบครัว ปีพ.ศ.2552
- เป็นผู้บริหารดีเด่น ระดับกระทรวงสาธารณสุข ปีพ.ศ.2554
- เป็นโรงพยาบาลต้นแบบอาหารฮาลาล ระดับกระทรวงสาธารณสุข ปีพ.ศ.2556 •

ศาสตราจารย์นายแพทย์วิระพล จันทรดียิ่ง

ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา

ภูมิลำเนา จังหวัดสงขลา
ครอบครัว ภรรยา นางสุนทรี จันทรดียิ่ง
 บุตร พญ.ณัฐพร จันทรดียิ่ง
 นพ.พิชญ์ จันทรดียิ่ง

ประวัติการศึกษา

- 2551 Fellow of Royal College of Physicians of LONDON, United Kingdom FRCP (LONDON)
- 2549 Fellow Academy of Family Physicians of Malaysia FAFPA (Malaysia)
- 2548 Fellow of Royal College of Physicians of Edinburgh, United Kingdom FRCP (Edin)
- 2548 วุฒิบัตรความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมเฉพาะสาขา
 เวชศาสตร์การเจริญพันธุ์ (กรณีพิเศษ)
 (ราชวิทยาลัยสูตินรีแพทย์)
- 2526 วุฒิบัตรความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา
 (คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล)
- 2524 ประกาศนียบัตรชั้นสูงทางคลินิก
 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
- 2523 ประกาศนียบัตรแพทย์ฝึกหัด รพ.หาดใหญ่
- 2522 แพทยศาสตรบัณฑิต ม.สงขลานครินทร์
- 2520 วิทยาศาสตร์บัณฑิต ม.สงขลานครินทร์
- 2514 มศ.5 รร.อำนวยการศิลปพระนคร

ประวัติการทำงาน

- 20 พ.ค.2524 อาจารย์ 4 ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์
- 12 ส.ค.2526 อาจารย์ 5 ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์
- 1 ต.ค.2528 อาจารย์ 6 ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์
- 27 พ.ค.2531 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 6 ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์
- 1 ต.ค.2531 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 7 ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์
- 1 ต.ค.2533 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 8 ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์
- 13 ก.ย.2534 รองศาสตราจารย์ 8 ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์
- 1 ต.ค.2536 รองศาสตราจารย์ 9 ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์
- 22 เม.ย.2553 ศาสตราจารย์ 10 ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์

ความรู้สึกในการทำงานที่คณะแพทย์ ม.อ.

จากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในฐานะแพทยศาสตรบัณฑิตรุ่นแรก ถึงการศึกษาต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา ณ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จนกลับมาเป็นคณะแพทยศาสตร์อีกครั้งในสถานะอาจารย์

ความเอื้อเฟื้อ/ความทะเยอทะยาน ต่อโยงมาถึงนานาความต้องการ/ปรารถนาอันไม่สิ้นสุดตั้งแต่ ตำแหน่งหน้าที่การงานดี ตำแหน่งทางวิชาการสูง ผู้ป่วยยอมรับนับถือ ฐานะทางการเงินมั่นคง คลินิกส่วนตัว บ้านหลังใหญ่/รถหรู/อสังหาริมทรัพย์ ศึกษาต่อต่างประเทศ พี่น้องเพื่อนฝูงรักใคร่ เมียสวย/ฉลาด/เพียบพูน ไปด้วยเสน่ห์และเสน่ห์ ลูกเรียนเก่ง/ฉลาดเฉลียว/อาชีพการงานมั่นคง ฯลฯ

“**ความรู้ลึก**” เปรียบเหมือน “**ความฝัน**” ถึงสถานที่ท่องเที่ยวหนึ่ง “**จินตนา**” กับตัวเอง/เพื่อนฝูงเตรียมการ/วางแผนโน่นนี่ครั้นถึงสถานที่นั้นจริง/ระหว่างท่องเที่ยวกำหนดการ/กิจกรรมไม่เป็นไปดั่งมุ่งหวังไปเสียทั้งหมด สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องปกติสามัญสุดท้าย ภายใต้อัจฉริยะด้านเวลา/กายภาพ “**ความฝัน**” ส่วนหนึ่งถูกคัดออกจากการศึกษา คงเหลือ/อยู่กับ “**สิ่งที่เป็จริง**” ราวกิ่งหนึ่ง อันตรงประเด็นกับ “**ตัวเอง**”

สิ่งที่ประทับใจ

ระหว่างเรียน/ทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายความร่วมมือ/ร่วมมือ/ร่วมทำสิ่งที่ผม/พี่น้อง/ผองเพื่อนจำนวนหนึ่งผู้ใช้ชีวิต/ทำงานร่วมกันสัมผัส/ประสบและคงอยู่ในความทรงจำของแวดวงจึงเป็นเรื่องการเรียนรู้/เข้าใจกันและกัน 4 เสาหลักเรียนรู้

- **เรียนรู้เพื่อรู้(learn to know)** “**เรียนรู้ว่าเรียนอย่างไร**” ด้วยสื่อ/เครื่องมือการเรียนรู้
- **เรียนรู้เพื่อทำ(learn to do)** “**ประยุกต์ความรู้**” ทฤษฎี/ทักษะต่อการประกอบอาชีพเวชกรรม
- **เรียนรู้เพื่อเป็น(learn to be)** “**เรียนรู้เป็นใครบางคน/สักคน**” ตามศักยภาพ/ความพร้อมเฉพาะตัว

- เรียนรู้เพื่อใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น (learn to living together) “เกื้อกูลกันและกัน” จาก “ช่วยเหลือตนเอง” เป็น/ไปสู่ “ไม่เป็นภาระแก่คนอื่น” และ “ช่วยเหลือคนอื่น/สังคม” อาศัย “การพึ่งพา” (dependence) “ต่างพึ่งพากันและกัน” (interdependence) และ “การเป็นอิสระ” (independence) ตามความเหมาะสมของสถานการณ์/เหตุการณ์หลักเลี่ยงการก้าวล่วงความเป็นปัจเจกบุคคลของกันและกัน

อยากเห็นอนาคตของคณะแพทย์ ม.อ.เป็นอย่างไร

ในฐานะลูกสงขลานครินทร์ ผมยอมรับว่ามีอคติอยู่บ้าง ในสายตาของผมสถาบันหนึ่งคือเป็นสถาบันอันให้การศึกษา/อบรมบ่มเพาะทั้งระดับก่อน/หลังปริญญา ด้วยความอุทิศตัวของคณาจารย์ (dedication of faculty) ผู้มีความสามารถด้านการสอน (caliber of teaching) จำนวนมากเป็นสถานพยาบาลระดับเหนือตติยภูมิ/คุณภาพชั้นสูง (high-quality super tertiary care) เป็นคณะแพทยศาสตร์วิจัยอันมีแนวคิดวิสาหกิจ (research medical school with entrepreneurial concept) เป็นสถาบันเรือธง (flagship institute) ในระบบโรงเรียนแพทย์ (medical system) ของประเทศ ในลำดับต้นของประเทศ

ข้อคิด สิ่งที่ยากฝากให้แพทย์รุ่นน้อง/นักศึกษาแพทย์

เมื่อมองจากภาวะวิสัยของผม ณ วันนี้ กระบวนทัศน์ด้านการแพทย์เปลี่ยนแปลงจาก “การเป็นอิสระ/ตัวตน” (autonomy) เป็น/ไปสู่ “ความรับผิดชอบอันตรวจสอบได้” (accountability) “ความโปร่งใส” (transparency) “กรอบกฎหมาย/ระเบียบ” (legal/regulatory framework) “การปฏิบัติตามเกณฑ์วิชาชีพ” (code of conduct)

กระบวนทัศน์เปลี่ยนแปลงจาก “หมอดัดลิ้นใจแบบพ่อปกครองลูก” (paternalistic doctor decision making) เป็น/ไปสู่ “ผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง” (patient center) “การตัดสินใจร่วมกัน” (share decision-making) จาก “ความต้องการของผู้ป่วยปัจเจกบุคคล” (need of individual patient) เป็น/ไปสู่ “ความต้องการ/ทรัพยากรสังคม” (societal need/resource) จาก “ความเป็นกัปตันทีม” (captain of team) เป็น/ไปสู่ “ทีมทำหน้าที่ระหว่างสาขาวิชา” (interdisciplinary team) ทั้งหมดนี้เป็น “บทบาท” อันแพทย์ต้องถูกกำหนด/ให้คำจำกัดความใหม่

เมื่อมองไปข้างหน้า ผมเห็นว่าท่านปรับตัว/ปรับเปลี่ยนผ่านการทำงาน/การใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่นอีกหลายทศวรรษ ผมแนะนำให้ท่านอาศัย/ยึดถือประสบการณ์การเรียนรู้โดยอ้อม (เรียนรู้จากคนอื่น) มากกว่า การเรียนรู้โดยตรง (ต้องเรียนรู้/ประสบด้วยตนเองเท่านั้น) ท่านต้องมีบทเรียนทั้งด้านลบ/ด้านบวกเพื่อช่วยให้ท่านเอาตัวรอด (save live) แก้ปัญหาทศวรรษวิเศษ (solve medical mystery) และรังสรรค์สิ่งพิศวงทางวิชาการ (invent academic wonder) โดยสร้าง/กระทำจากสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้/บรรลุผลจากสถาบันอันน่าภูมิใจแห่งนี้

หากท่านมีแรงบันดาลใจ ท่านสมควรได้รับการเคารพนับถือ/ชื่นชม (respect/admiration) ประสบ “ความสำเร็จ” (success) จนถึง “ความเป็นเลิศ” (excellence) การเป็น “ใคร

บางคน/สักคน” (somebody) ย่อมประเสริฐกว่า “ใคร/อะไรก็ได้” (anybody) “ไม่มีตัวตน/ไม่มีอะไร” (nobody)

ต่างคนต่างวิ่งในลู่วิ่ง/เส้นทางของตัวเอง/แข่งขันกับตนเอง คู่ขนานไปกับเป้าประสงค์/วัตถุประสงค์ของสถาบัน/องค์กร โดยไม่ต้องหวาดกังวล (jealous) กับความสำเร็จของผู้ล่วงหน้าไป งานการใดก็ตามอันท่านทำล้วนเป็นพื้นฐาน/การเตรียมตัวที่ดีที่สุด (best prepare) สำหรับงานระดับต่อไป/สูงขึ้น ไม่ว่าท่านเป็นแพทย์เวชปฏิบัติผู้รักษาผู้ป่วยอันเป็นปัจเจกบุคคล เป็นนักวิทยาศาสตร์ผู้ค้นคว้าหาค้นคว้า/ความล้ำด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ เป็นนักวิจัยคลินิกผู้เรียนรู้/ค้นหาวิธีการรักษาอันดีที่สุดต่อโรค/ภาวะ/การบาดเจ็บ เป็นเจ้าหน้าที่รัฐผู้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับนโยบายสาธารณสุข/สุขภาพ

ด้วยการเป็นส่วนหนึ่งของการแพทย์/สาธารณสุขทั้งหมด อันยิ่งใหญ่/สำคัญกว่าตัวตนของท่าน หากท่านตั้งใจทำงานข้ามสาขา/ภาคส่วน/ขอบเขต (discipline/sector/border) ตั้งใจทำงาน/ผูกพันระหว่างสิ่งทั้งหมดอันท่านกำลังทำด้วยการเต็มใจอาสา ท่านมีโอกาส/ความรับผิดชอบ (opportunity/responsibility) อย่างเท่าเทียมกันกับคนอื่นในการคว้า/หิยฉวย/ปรับเปลี่ยน “โอกาส” ให้เป็น “ผลงาน” (work done)

สิ่งสำคัญท่านต้องไม่หยุดเรียนรู้ ไม่หยุดตามคำถาม ไม่ลืมนึกว่าเวชปฏิบัติเป็น “ศิลปศาสตร์” พอๆ กับ “วิทยาศาสตร์” ปฏิบัติโดยแพทย์/นักวิจัย ผู้นำพาเวชปฏิบัติไปถึงโต๊ะตรวจ/เตียงผู้ป่วยไม่เพียง “เทคโนโลยี” “การฝึกอบรม” (technology/training) แต่ยังเป็น/รวมถึง “ความเป็นมนุษย์” “ความใส่ใจ” “ความอาทร” (humanity/care/concern)

ผู้ป่วยไม่ได้หิยยื่น “ความไว้วางใจ” (trust) แก่เครื่องมือ/อุปกรณ์ (machine/device) ผู้ป่วยหิยยื่นความไว้วางใจแก่ท่านเมื่อผู้ป่วยไว้วางใจท่าน สิ่งคู่กันคือ ท่านก็ต้องพร้อมรับการตรวจสอบความถูกต้องในสิ่งที่ท่านได้กระทำ เพื่อนำระบบการแพทย์ไปสู่ “ความไว้วางใจสาธารณะ” (public trust) โปร่งตระหนักกว่ายิ่งท่านเป็นผู้มีทักษะ/มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา (skill/specialized) มากขึ้น ยิ่งพึ่งพา (depend) เทคโนโลยีมากขึ้นเท่าใด ยิ่งง่ายในการสูญเสียความเป็นมนุษย์/ลืมนึกความเห็นอกเห็นใจ/ละเลยสัญชาตญาณอันมีชีวิตชีวา (humanity/compassion/instinct) ของท่าน

ปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายการดูแลสุขภาพทวีเพิ่มขึ้น ช่องว่างระหว่างคนรวย/คนจนกว้างขึ้น ประชากรผู้สูงอายุมากขึ้น และปัญหาเศรษฐกิจ/สังคมอันแจ่มจางรายการได้อีกคนานับ ผมหวังว่าท่านสามารถวางตัว/จัดตำแหน่งตัวท่านเองอยู่ในจุดได้เปรียบ/จุดดี (advantage) ต่อสิ่งท้าทายเหล่านี้ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง/ความเห็นอกเห็นใจด้วยการยึดมั่นจรรยาแพทย์ (moral compass) ด้วยการใช้พลังกำลัง/ความสามารถพิเศษ (energy/talent) ของท่านทำสิ่งดี/ถูกต้อง ไม่เพียงทำสิ่งดี/ถูกต้องท่านยังต้องผสมผสานองค์ความรู้/ทักษะอันท่านได้รับจากคณะแพทยศาสตร์แห่งนี้ ท่านต้องเกื้อกูล/กระตุ้นความเชื่อมั่นตัวเอง เพื่อเป็นแพทย์/นักวิทยาศาสตร์/นักวิจัยอันเป็นบทบาทต้นแบบเป็นผู้มีชีวิตอันรื่นรมย์/ภูมิใจ/บรรลุผลสิ่งอันตั้งใจ ดังนั้น ถ้า “พร” แปลว่า “ความดี” ความดีอันท่านได้กระทำย่อมต้องส่งผลถึงความสุข/ความสำเร็จของตัวเอง •

รองศาสตราจารย์นายแพทย์วิรัช วุฒิภูมิ

ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร
ครอบครัว นางณัฐราภรณ์ วุฒิภูมิ

ประวัติการศึกษา

- 2514 มัธยมศึกษา สอนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
- 2519 วิทยาศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
- 2521 แพทยศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
- 2525 วุฒิบัตรผู้เชี่ยวชาญด้านสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

ความรู้สึกในการทำงานที่คณะแพทย มอ.

ตอบได้เต็มปากเลยครับว่าตลอดเวลาที่ผ่านมา 30 ปีที่ทำงานที่คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผมมีความสุขและมีคามภูมิใจมากที่สุดในชีวิต

สิ่งประทับใจ

ผมประทับใจในทุกๆ สิ่งที่คุณแพทย มอ. ได้ให้กับผมมาโดยตลอดครับ สิ่งที่คุณแพทยให้กับผมคือ **โอกาส** ซึ่งโอกาสที่ผมได้รับมานั้นมีมากมาย โอกาสที่ได้รับมาตลอดเวลาที่ผ่านมา 30 ปี ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูที่คณะแพทยศาสตร์ มอ. มีมากมายยิ่งนัก ที่พอจะกล่าวเป็นตัวอย่างได้แก่ สิ่งต่อไปนี้ครับ

ผมได้ทำบุญไปพร้อมกับการทำงาน ได้รักษาผู้ป่วยโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์เรื่องค่าตอบแทนเป็นพิเศษนอกจากเงินเดือนของทางราชการเพราะส่วนใหญ่ของผู้ป่วยเป็นผู้ยากไร้และผู้ป่วยที่ต้องใช้สวัสดิการของรัฐในการรักษาพยาบาล ผมได้คนไข้ทุกคนที่มอ. เป็นครูของผมครับ ได้มีโอกาสทำงานมูลนิธิโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ในตำแหน่งเลขานุการและผู้จัดการมูลนิธิ ซึ่งโอกาสที่จะได้ทำงานที่มีเกียรติอย่างนี้คงหาได้ยากมาก ซึ่งผมโชคดีครับที่ได้ทำงานในสถาบันแห่งนี้เลยได้รับโอกาสมอบหมายให้ทำงานในตำแหน่งที่มีเกียรตินี้ ได้เป็นครูแพทย์ ซึ่งผมถือว่าการได้เป็นครูแพทย์เป็นโอกาสที่ดีมากสำหรับชีวิตการทำงานของผม ซึ่งผมกล้าบอกได้เลยครับว่าชีวิตของผมตั้งแต่เลิกงานโตมาในสวนผลไม้ย่านฝั่งธนบุรีซึ่งขณะนั้นพูดได้ว่าป็นเด็กบ้านนอกนั่นเอง ผมไม่เคยคิดเลยนะครับว่าโตขึ้นผมจะมีโอกาสได้เป็นครูสอนนักเรียนแพทย์ ซึ่งผมถือว่าเป็นเกียรติต่อวงศ์ตระกูลของผมมากครับ ชีวิตครูแพทย์ที่ มอ. ทำให้ผมได้มีโอกาสสอนแพทย์ในหลายระดับ ได้แก่

ได้สอนนักศึกษาแพทย์ (Medical student program) มากกว่า 30 รุ่น ผมเริ่มสอนตั้งแต่นักศึกษาแพทย์รุ่นที่ 5 ซึ่งตอนนั้นพวกคุณหมอเขาอยู่ปี 6 ปัจจุบันหลายคนเป็นใหญ่เป็นโตอยู่ในหลายจังหวัดทั่วประเทศไทย หลายคนตอนนี้เป็นถึงศาสตราจารย์หลายคนตอนนี้นำทำงานเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาคณะแพทย มอ. ของเราอยู่ หลายคนตอนนี้มีความรู้เฉพาะทางดีมากและในคราวที่ผมเจ็บป่วยก็ได้อดตีลูกศิษย์เหล่านี้แหละครับในการดูแลตัวผม ผมภูมิใจที่ได้เป็นครูของลูกศิษย์ทุกคนครับ

ได้สอนแพทย์ใช้ทุน แพทย์ประจำบ้าน (Residence training program) ซึ่งจะเติบโตเป็นกำลังสำคัญของประเทศไทยเราต่อไป ได้สอนแพทย์ประจำบ้านต่อยอด (Fellowship training program) อนุสาขามะเร็งนรีเวช (Gynecologic Oncology) เรื่องนี้ผมภูมิใจมากเพราะมีโอกาสเป็นผู้ริเริ่มโครงการนี้มากับอาจารย์หมอสายบัวจนปัจจุบันเป็นที่ยอมรับของวงการมะเร็งนรีเวชว่า มอ. ก็เป็นสถาบันหนึ่งที่มีมาตรฐานในการเรียนการสอนด้านนี้

ได้ศึกษาต่อยอดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเขาคงไม่ยอมรับหรือคงไม่ง่ายในการติดต่อ ถ้าไม่ได้มีต้นสังกัดจากสถาบันทางราชการเช่นคณะแพทย มอ. เป็นต้นเรื่อง ผมได้ไปศึกษาต่อหลายแห่ง ซึ่งขอล่าวถึงเพียงบางแห่งดังต่อไปนี้ครับ

ด้าน Infertility: ผมได้ไปดูงานที่ United Kingdom
Gynecologic Oncology: ผมได้ไปฝึกอบรมและดูงานที่สถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นอันดับต้นๆ ของโลกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา สถาบันเหล่านี้ได้แก่ MD. Anderson Cancer Center [Texas], Memorial Sloan Kettering Cancer Center [New York], Barn-Jewish Children Hospital [St.Louis] ดีใจที่ได้ไปหาความรู้ที่ได้รับมากกลับมาใช้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมครับ

Radical surgery in gynecologic cancer: ได้โอกาสไปดูงานที่ประเทศเยอรมันนี (Leipzig, Germany) ได้ฝึกการผ่าตัดใน Soft Cadaver และได้มาบรรยายเรื่องนี้หลายครั้งทั้งที่ มอ. และที่โรงเรียนแพทย์อื่นๆ ในประเทศไทย ประทับใจในประสบการณ์ที่ได้รับมาครับ

Laparoscopic Surgery: ผมเป็นแพทย์รุ่นอาวุโสที่สนใจเรื่องนี้มากครับ ได้ไปฝึกอบรมที่ประเทศไต้หวัน (Chang Gung Memorial Hospital, Taipei, Taiwan) นับเป็นรุ่นแรกๆ ของแพทย์ด้านมะเร็งนรีเวชที่บุกเบิกเรื่องนี้ ปัจจุบันเราเริ่มมีกลุ่มแพทย์ผู้สนใจในด้านนี้มากยิ่งขึ้น และได้รวมตัวกันจัดงานประชุมซึ่งต่อไปคงจะมีผลงานออกมามากยิ่งขึ้นซึ่งคงต้องฝากเรื่องนี้ไว้กับน้องๆ หรือ

รุ่นลูกศิษย์ซึ่งเป็นศิษย์รุ่นหลังครับ

ได้ที่พักอาศัยที่แสนสะดวกและปลอดภัย (พ.38): ผมเป็นครูแพทย์รุ่นแรกที่ได้มีโอกาสเข้าพักอาศัยบ้านหลวงในมหาวิทยาลัยซึ่งผมขอขอบพระคุณคณะแพทย์ มอ. โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอดีตคณบดีผู้ล่วงลับไปแล้วของเราได้แก่คุณครูอดีตเรก ณ ถลาง ซึ่งท่านเป็นกำลังสำคัญในการจัดให้มีบ้านพักแพทย์ซึ่งผมได้พักอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยและสุขสบายมานานกว่า 30 ปี ซึ่งแม้เศรษฐกิจใหญ่ในตัวเมืองหาดใหญ่ที่สนิทสนมกันยังออกปากว่าอิจฉาผมที่มีบ้านพักที่แสนสบาย ซึ่งแม้พวกเขาจะมีเงินก็ไม่มีโอกาสเข้ามาพักอาศัยอยู่ในที่นี้ๆ อย่างนี้ได้ ผมมีความสุขในบ้าน พ.38 แห่งนี้มากครับ

ได้รายได้เลี้ยงครอบครัว (เงินเดือน เงินพิเศษ): เงินเดือนที่คณะแพทย์ มอ. ถือว่ามากเพียงพอและอาจจะมากกว่าเงินเดือนครูแพทย์อีกหลายสถาบัน มากพอที่จะทำให้ผมมีเงินเหลือเก็บสะสมมีเงินซื้อบ้าน รถยนต์ ส่งลูกเรียนหนังสือ เลี้ยงบิดามารดา และทำอีกหลายๆ อย่างที่เป็นสิ่งที่มนุษย์เราพึงมีและพึงกระทำ ผมขอขอบคุณคณะแพทย์มากครับ

ได้ตำแหน่งทางวิชาการ: ผมเป็นคนชอบงานบริการและไม่สนใจเรื่องงานวิจัยหรือตำแหน่งทางวิชาการมาก่อน แต่หลังจากเวลาผ่านไป ผมเริ่มตระหนักว่าการเป็นครูโรงเรียนแพทย์ พวกเราควรมีการพัฒนาทางวิชาการที่พิสูจน์ให้เห็นได้ด้วย ผมจึงเริ่มทำงานวิจัยและขอตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งอาจจะหายไปหน่อยเมื่อเทียบกับคนอื่นแต่ผมก็ภูมิใจและขอขอบคุณคณะแพทย์ มอ. มา ณ ที่นี้ด้วยครับที่เป็นแรงผลักดันให้ผมมีกำลังใจและได้มาไกลถึงตำแหน่งรองศาสตราจารย์เป็นเกียรติกับตัวผมและครอบครัวก่อนที่จะเกษียณอายุราชการออกไปครับ

ได้เป็นผู้ที่สังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคใต้ยอมรับ ทั้งนี้ไม่ใช่เพราะตัวผมแต่เป็นเพราะมีตราคณะแพทย์ มอ. เป็นประกันตลอดเวลานานกว่า 30 ปี ผมมีคนที่ผมรู้จักจำนวนมากกระจายอยู่ในทุกจังหวัดของภาคใต้ของประเทศไทยซึ่งส่วนใหญ่เริ่มจากการเป็นคนไข้และญาติของคนไข้ ต่อมาคนเหล่านี้กลายเป็นเพื่อนและในที่สุดก็กลายเป็นเหมือนญาติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้ไม่ใช่เพราะตัวผม(หมอวิรัช) เท่านั้น แต่เป็นเพราะตัวหมอวิรัชที่ทำงานที่ มอ. ผมขอบคุณมากครับที่คณะแพทย์ มอ. ให้โอกาสผมได้อยู่ในสังคมอย่างเป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่ง ได้รู้จักคนดีๆ ได้แก่ เพื่อนผู้ร่วมงานทุกระดับ สมาคมวิชาชีพ-ราชวิทยาลัย-สถาบันต่างประเทศ

และอีกมากมาย ซึ่งเรื่องนี้ก็คล้ายหัวข้อที่เพิ่งกล่าวมาและหลายครั้ง ต่างกันที่ความกว้างขวางขยายออกไปกว้างกว่าเพียงในภาคใต้ของประเทศไทย ยกตัวอย่างเช่นครั้งหนึ่งผมเป็นตัวแทนไปเข้าร่วมประชุมอนุกรรมการมะเร็งบริเวณ มีเพื่อนคณะกรรมการยกให้เพื่อนผมจากเชียงใหม่เป็นสิ่งที่เหนือ ส่วนผม เขายกให้เป็นสื่อได้ เรื่องนี้ฟังดูแล้วเหมือนเรื่องไร้สาระ แต่ลึกๆ มันก็ทำให้ผมอดภูมิใจไม่ได้ครับ ทั้งๆ ที่เราไม่ได้มีอะไรเหนือกว่าคนอื่น แต่ที่เขาให้เกียรติก็เพราะเราเป็นตัวแทนมาจาก มอ. ครับ ผมคงหาโอกาสอย่างนี้ไม่ได้ ถ้าไม่ได้มาทำงานที่นี่ ได้ทำงานระดับสูงเช่น สมาคมในและนอกประเทศ ราชวิทยาลัย และในระดับสากล เรื่องนี้ก็มิที่ไปที่มาเหมือนกันกับ

หัวข้อที่ผ่านมาครับแต่กว้างออกไปอีก ผมมีโอกาสไปทำงานหรือนำเสนอเรื่องทางวิชาการในการประชุมในเวทีระดับนานาชาติหลายครั้ง ซึ่งผมมีโอกาสเช่นนี้ก็เพราะคณะแพทย์แห่งนี้ถือละครึบ และสิ่งนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งที่ผมประทับใจและจะระลึกถึงตลอดไปแม้จะเกษียณออกไปแล้วครับ

อยากเห็นอนาคตของคณะแพทยศาสตร์ มอ.เป็นอย่างไร

อยากเห็นอนาคตคณะแพทย์ มอ.เป็นอย่างไรต่อไปครับ
อยากให้เป็นที่สถาบันที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับโลก ซึ่งเรื่องนี้ขอชมเชยและขอเป็นกำลังใจให้เจ้าหน้าที่ของคณะแพทย์ในปัจจุบันทุกคนครับ

อยากให้คณะแพทย์ มอ. เป็นสัญลักษณ์ของสถาบันทางการแพทย์ของภาคใต้ของประเทศไทยซึ่งสามารถดูได้จากสิ่งต่างๆ เหล่านี้คือ มีผู้สมัครเข้ามาศึกษาในทุกระดับอย่างต่อเนื่องจากในและจากนอกประเทศ (AEC) ประสบความสำเร็จทั้งในด้าน การบริการ การเรียนการสอนและการวิจัย มีสมาคมศิษย์เก่าที่เข้มแข็ง มีผู้บริหารสนับสนุน (ผ่านมูลนิธิฯ) จำนวนมากและต่อเนื่อง เป็นที่ยอมรับของคนใต้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคใต้ของประเทศไทย

ข้อคิด สิ่งที่ยอยากฝากให้รุ่นน้องและนักศึกษาแพทย์

อยากฝากถึงแพทย์รุ่นน้องและนักศึกษาแพทย์ในเรื่องต่อไปนี้คืออยากให้เป็นที่แพทย์ที่ดีที่สุดให้สมกับที่ได้ชื่อว่าพวกเราเป็นลูกพระราชบิดา ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนให้ได้ความรู้จริงในทุกแขนงวิชา ตั้งใจรักษาผู้ป่วยให้ดีที่สุดเพราะคนไข้คือหนึ่งในครูตัวจริงผู้ให้ความรู้แก่เรา ตั้งใจทำชื่อเสียงให้สถาบันเพราะไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือไม่ เขามักจะถามว่าจบมาจากที่ไหน หาโอกาสตอบแทนสิ่งที่ทุกคนได้รับมาจากสถาบันซึ่งมีค่ามหาศาล ร่วมกันช่วยพัฒนาสถาบันของเราให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป ซึ่งเรื่องนี้คงต้องขอฝากไว้กับศิษย์รุ่นน้องๆ และรุ่นลูกศิษย์ซึ่งก็ล้วนเป็นลูกพระราชบิดาด้วยกันทุกคน

หมายเหตุ: ผมภูมิใจในคณาจารย์รุ่นหลังๆ ของคณะแพทย์ มอ. มากครับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกพระราชบิดาหรือลูกศิษย์สายตรงของ มอ. ของเรา ผมอยากสนับสนุนและอยากให้กำลังใจทุกท่านให้ช่วยกันพัฒนาให้คณะแพทย์ มอ. ของเรา เจริญยิ่งๆ ขึ้นไป ขอให้เป็นที่ศิษย์รุ่นน้องที่แรงและมาแทนศิษย์รุ่นเก่าอย่างพวกผมที่เริ่มเกษียณไปด้วยนะครับ

ผมพูดได้เต็มปากว่า “ผมมีทุกวันนี้ได้เพราะคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” แม้จะตอบแทนอย่างไรก็ยังไม่สามารถเทียบเท่ากับสิ่งที่ผมได้รับมาได้ ผมอยากให้ลูกสงขลานครินทร์ทุกคนรู้สึกอย่างนี้ ผมอยากให้ทุกท่านหาโอกาสตอบแทนสถาบันในทุกโอกาสที่ท่านมีไม่ว่าจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมครับ จะได้ไม่มีอะไรค่าใก้ก่อนจะจากโลกนี้ไปว่าเราได้ตอบแทนบุญคุณแผ่นดินแม่แห่งนี้หรือยัง ผมขอให้ทุกคนมีความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิตนะครับ •

รักและเคารพ
จาก รศ.นพ.วิรัช วุฒิภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์ถวัลย์ เบญจวง

ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน

ภูมิลำเนา จังหวัดสุพรรณบุรี
ครอบครัว ภรรยา นางวชิราภรณ์ เบญจวง
บุตร นายภคพันธ์ เบญจวง
นางสาวภาวิดา เบญจวง
นางสาวภควดี เบญจวง

ประวัติการศึกษา

- 2545 หนังสืออนุมัติบัตร สาขาเวชศาสตร์ครอบครัว แพทยสภา
- 2539 Certificate Epidemiology of Chronic Disease Cambridge, University, UK
- 2524 วุฒิปริญญาตรี สาขาเวชปฏิบัติทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2522 ป.ชั้นสูงทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2520 พ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2518 วท.บ.(วิทยาศาสตร์การแพทย์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความผูกพันกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เริ่มปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทยศาสตร์ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ.2524 คณะฯ ได้ให้โอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งในสาขาวิชาชีพ และงานบริหาร มีความภาคภูมิใจที่ได้สอนนักศึกษาแพทย์ ให้บริการทางการแพทย์ และมีประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารภาควิชา ต่อมาได้รับโอกาสเป็นผู้บริหารระดับคณะ ในตำแหน่งรองคณบดี ทำให้มีมุมมอง โลกทัศน์กว้างขึ้น อีกหนึ่งงานที่ภาคภูมิใจ คือ มีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากร คณะฯ จากการให้บริการวิชาการด้านวิชาชีพ และงานบริหารที่เกี่ยวข้อง

คำสตุดี ผศ.นพ.ถวัลย์ เบญจวง

อาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้าน “การใช้ชีวิต” และ “การช่วยชีวิต”

“การใช้ชีวิต” ของอาจารย์นั้นเป็นแรงบันดาลใจให้ศิษย์และบุคลากรหลายคนในการปรับวิถีชีวิตมาออกกำลังกายและใส่ใจ ต่อพฤติกรรมสุขภาพ อาจารย์เป็นต้นแบบของการคิดบวกและคิดรอบด้าน มองทุกสิ่งอย่างเข้าถึงและเข้าใจ สิ่งเหล่านี้หลอมรวมให้อาจารย์มีภาพลักษณ์เป็น “สุภาพบุรุษ” ที่ศิษย์และบุคลากรมอบความนับถือจากใจเสมอมา

“การช่วยชีวิต” อาจารย์เป็นแพทย์ที่เสียสละ ให้ทั้งการทำงานในชุมชนและการดูแลผู้ป่วย ซึ่งอาจารย์ได้แสดงให้เห็นนักศึกษาแพทย์ แพทย์รุ่นใหม่และผู้ร่วมงาน ได้เห็นอยู่ตลอดเวลาจากการทำงานของอาจารย์

สุภาพบุรุษใจดีเป็นที่รัก
เป็นแบบอย่างการยึดมั่นจรรยาบรรณ
ใจอารี แต่กายแกร่งวังแขงหน้า
เป็นแบบอย่าง “ครูแพทย์”ใจอารี

ได้ประจักษ์คนใจงามนาม“ถวัลย์”
จิตเที่ยงธรรมสัตย์ซื่อถือความดี
หนักที่ห้ามารอาอนมากศักดิ์ศรี
ขจรจดจำแพทย์ท่านนี้ไว้ในใจ

• ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน •

ความรู้สึกในการทำงานที่คณะแพทย์ มอ.

ความรู้สึกในการมาทำงานที่คณะแพทย์ มอ. และสิ่ง
ที่ประทับใจ ตั้งแต่ พ.ศ.2524 ถึงพ.ศ.2556 ผมขอแบ่งเป็น 3
ช่วงเวลา

ช่วงที่ 1 คือ สมัยที่เริ่มรู้จักคณะแพทย์ครั้งแรก พ.ศ.
2520 เป็น Intern หนึ่งรถไฟมาสัมภาษณ์กับอาจารย์นิภา
สุวรรณเวลา หัวหน้าภาค Med และรักษาการหัวหน้าหน่วย
Commed ขณะนั้น แล้วยกลับไป train GP ต่อที่จุฬาอีก
3 ปี จึงเริ่มมาปฏิบัติงานที่คณะแพทย์เมื่อ พ.ศ.2524 จำได้ว่า
โรงพยาบาล ม.อ.เปิดเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2525 ยังได้ร่วม
ออกตรวจ OPD กับอาจารย์แพทย์รุ่นพี่หลายท่าน รู้สึกประทับใจ
กับอาจารย์แพทย์ที่มาเริ่มบุกเบิก สามารถสอนศิษย์ ม.อ.
รุ่นแรกๆ จนจบเป็นแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถทัดเทียม
กับโรงเรียนแพทย์ในกรุงเทพฯ ได้

ช่วงที่ 2 หลังจากมาทำงานไม่ถึง 10 ปี อาจารย์อุดม
ชมชาญ ผอ.โรงพยาบาลขณะนั้น ได้ให้ไปช่วยงานบริหารเป็น
รองผอ.พร้อมกับอาจารย์อุทัย เก้าเอี้ยน เนื่องจากช่วงนั้นยังมี
อาจารย์ไม่มาก จึงต้องสอนหศพ. ออกตรวจ OPD และช่วย
งานบริหารกันเกือบทุกคน เมื่อหมดวาระรองผอ.ผมก็ได้รับ
ความไว้วางใจให้เป็นหัวหน้าภาค Commed ติดต่อกัน 8 ปี
แต่ที่ประทับใจคือ กลุ่มบุคลากรสายสนับสนุนมีความทุ่มเท
ให้กับงาน ร่วมกับผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพ
ทั้งคนและงาน จนเป็นรากฐานงานคุณภาพและความก้าวหน้า
ของคณะแพทย์และโรงพยาบาล ตลอดจนได้รับการรับรอง
คุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับประเทศในปัจจุบัน

ช่วงที่ 3 เป็นช่วงที่คณะแพทย์ปรับเปลี่ยนหลักสูตร
แพทยศาสตรบัณฑิตเป็นแบบบูรณาการ ตั้งแต่ พ.ศ.2542
จนถึงปัจจุบัน อาจารย์แพทย์และนักวิชาการต้องเรียนรู้
แพทยศาสตร์ศึกษา นักศึกษาแพทย์ต้องเรียนรู้วิชา
แพทยศาสตร์ และยังต้องสอบผ่าน National License
Examination (NLE) ถึง 3 ชั้น ส่วนผมได้สอบหนังสืออนุมัติ
สาขาเวชศาสตร์ครอบครัวเพิ่ม เพื่อสอนรายวิชาเวชศาสตร์
ครอบครัว และต่อมาได้รับความไว้วางใจจากคณบดี (อาจารย์
กิตติและ อาจารย์สุเมธ) ช่วยบริหารในตำแหน่งรองคณบดีฝ่าย
บุคลากรอีก 2 วาระ แต่สิ่งที่ประทับใจช่วงนี้ได้แก่ นักศึกษา
แพทย์รวมถึงศิษย์เก่าด้วย นักศึกษาแพทย์ ม.อ.ปรับตัว
เข้ากับการเรียนการสอนในหลักสูตรบูรณาการได้อย่างดี
แสดงศักยภาพอย่างดียิ่งโดยมีผลการสอบ NLE เป็นอันดับ
ต้นๆ ของคณะแพทย์ทั้งหมด ส่วนศิษย์เก่าแพทย์ ม.อ.หลาย
คนได้สร้างชื่อเสียงระดับประเทศด้านวิชาการ และด้านบริการ
วิชาชีพ

อยากเห็นอนาคตของคณะแพทยศาสตร์ มอ.เป็นอย่างไร

อยากเห็นอนาคตของคณะแพทย์ มอ.เป็นคณะแพทย์
ที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

ข้อคิดที่อยากฝากให้แพทย์รุ่นน้องและนักศึกษา
แพทย์ คือ ไม่ว่าจะทำงานอยู่ที่ใด ขอให้รักและผูกพัน (love
and engage) สถาบันแพทย์ มอ.ของเราตลอดไป •

รองศาสตราจารย์นายแพทย์ธีรสาส์น ศิริรัฐนิคม

ภาควิชาตลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร
ครอบครัว ภรรยา นางจามรี ศิริรัฐนิคม
บุตร นายธฤช ศิริรัฐนิคม
นางสาวอรณัฐ ศิริรัฐนิคม

ประวัติการศึกษา

วุฒิปัตร์เพื่อแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาตลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี

แพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ความผูกพันกับคณะแพทยศาสตร์

รับทุนคณะแพทยศาสตร์ เพื่อศึกษาต่อตั้งแต่ พ.ศ. 2524 มาทำงานเมื่อเปิดโรงพยาบาลใหม่ๆ ได้เห็นการเจริญเติบโตของคณะแพทยศาสตร์มาโดยลำดับ ได้มีโอกาสบริหารงานในคณะแพทยศาสตร์หลายตำแหน่ง ได้มีโอกาสสอนนักศึกษา 30 กว่ารุ่น ตลอดจนได้สอนแพทย์ประจำบ้าน และแพทย์ใช้ทุนตั้งแต่รุ่น 1 ถึงปัจจุบัน และได้รับเกียรติเป็นอาจารย์ตัวอย่างด้านการเรียนการสอนของคณะแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ประจำปี.ศ.2555

คำสตุดี

รองศาสตราจารย์นายแพทย์ธีรสาส์น ศิริรัฐนิคม เป็นอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถด้านตลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ โดยเฉพาะอนุสาขาระดุกสันหลัง มีความสามารถใน

การถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์ สามารถสอนเรื่องที่ยากและซับซ้อนให้เป็นเรื่องง่าย สอนให้มีกระบวนการคิดและแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและสมเหตุสมผล โดยอิงหลักฐานทางการแพทย์ที่ถูกต้องและทันสมัย สอนให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง กระตุ้นให้เรียนรู้จากผู้ป่วยจริงมิใช่เรียนรู้แต่ในตำรา พัฒนาสื่อการเรียนรู้ e-learning สำหรับให้นักศึกษาเรียนด้วยตนเองนอกจากนี้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพอย่างดียิ่ง โดยได้รับเชิญเป็นวิทยากรให้กับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

อาจารย์มีคุณลักษณะเหมาะสมในฐานะอาจารย์แพทย์ที่ดี เป็นแบบอย่างแก่อาจารย์แพทย์รุ่นน้องและแก่ศิษย์ มีความเอื้ออาทรและเมตตาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน มีคุณธรรมและจริยธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่เคยมีประวัติประพฤติเสื่อมเสีย เอาใจใส่และให้การดูแลรักษาผู้ป่วยเป็นอย่างดี เป็นผู้มิจิตอาสาและให้ความร่วมมือพัฒนางานของภาควิชาตลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ และคณะแพทยศาสตร์

ให้ความช่วยเหลือและพัฒนาผู้ร่วมงาน ให้ความมีความก้าวหน้า มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาระบบสารสนเทศของโรงพยาบาล สงขลานครินทร์ มีความอดทน มุ่งมั่นและทุ่มเทต่อการทำงาน อุทิศตนและเวลาให้กับงานส่วนรวมและสังคมเป็นอย่างดี

• ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ •

ความรู้สึกในการทำงาน

ผมมีความภูมิใจที่ได้มาทำงานคณะแพทยศาสตร์ซึ่งเป็นคณะที่ผมถือว่าเป็นคณะแพทย์ชั้นนำของประเทศในหลายๆ ด้าน และได้มีโอกาสสอนนักศึกษาถึง 30 กว่ารุ่น ได้มีโอกาสให้การรักษายาบาลผู้ป่วย ให้ความสำคัญชีวิตดีขึ้น และได้มีโอกาสทำหน้าที่บริหารหลายตำแหน่ง

สิ่งที่ประทับใจ คือ บุคลากรในคณะแพทยศาสตร์ทุกๆ คน ตั้งแต่นักศึกษา ผู้ร่วมงาน ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุน ทุกๆ ด้าน เสียสละและรักองค์กรแห่งนี้ และทุกๆ คนมีเมตริจิตที่ดีต่อผม

ผมอยากที่จะเห็นคณะแพทยศาสตร์ มีความเจริญก้าวหน้า เป็นคณะแพทยศาสตร์ชั้นนำของประเทศ และเป็นที่ยิ่งของประชาชน

ข้อคิด

ผมอยากให้น้องๆ ที่เป็นอาจารย์ มุ่งมั่นที่จะทำงานด้านวิชาการ และให้ได้ตำแหน่งวิชาการสูงสุดในศักราชของตน •

รองศาสตราจารย์นายแพทย์ประกิจ พุกษ์ประเสริฐ

ภาควิชาศัลยศาสตร์

ครอบครัว ภรรยา รศ.พญ.พรพิมล พุกษ์ประเสริฐ
บุตร นายแพทย์คณินท์ พุกษ์ประเสริฐ
นางสาวศศิณี พุกษ์ประเสริฐ
นายณภัทร พุกษ์ประเสริฐ

การศึกษา

2526 วว.สาขาศัลยศาสตร์ทั่วไป โรงพยาบาลรามธิบดี
2524 ป.ชั้นสูง โรงพยาบาลรามธิบดี
2521 พ.บ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2518 วท.บ. (วิทยาศาสตร์การแพทย์)
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2515 มศ.5 รร.ชลราษฎรบำรุง

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2524-ปัจจุบัน อาจารย์แพทย์หน่วยศัลยศาสตร์
ทั่วไป ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์

ความผูกพันกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผมเป็นนักศึกษาแพทย์ คณะแพทย์ ม.อ. รุ่นแรก ใน
รุ่นนั้นมหาวิทยาลัยรับนักศึกษาจำนวน 82 คน โดยรับรวมคณะ
แพทย์และคณะวิทยาศาสตร์ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะต้องแข่งขัน

กันเรียนเพื่อสอบไปเรียนคณะแพทย์ในชั้นปีที่ 2 ซึ่งจะรับเพียง
32 คน นักศึกษาจึงมีความเครียดสูงจากการแข่งขันกันเรียน
ในปีต่อๆ มา มหาวิทยาลัยจึงได้ยกเลิกวิธีนี้โดยรับนักศึกษา
แยกคณะตั้งแต่สอบเข้าชั้นปีแรก

ในช่วง 4 ปีแรกหรือชั้นปรีคลินิก ผมเรียนที่คณะ
วิทยาศาสตร์ จบแล้วได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ในชั้น
คลินิก (ปี 5 และ 6) ตอนนั้นโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ยังไม่
เปิดทำการ ผมต้องไปเรียนที่โรงพยาบาลหาดใหญ่ ตอนเช้าต้อง
นั่งรถคณะจากหอพักใน ม.อ. ไป รพ.หาดใหญ่ และตอนเย็นจะ
มีรถรับกลับ ในตอนนั้น ม.อ. จัดว่าอยู่นอกเมืองมาก ส่วนใหญ่
นักศึกษาแพทย์จะติดภาระเรียนและดูแลรักษาผู้ป่วยที่หอผู้ป่วย
ทำให้กลับรถคณะไม่ทัน ต้องเดินจากรพ.หาดใหญ่ผ่านวงเวียน
ไปขึ้นรถสองแถวหรือรถตุ๊กๆ ที่หน้าหน้าหน้าฟ้า ระยะทางอาจไม่
ไกลนัก แต่ในเวลากลางคืนจะเปลี่ยวมาก ผมมีประสบการณ์ถูก
โจรจี้แถววงเวียน เอาเงินไปหมด เลยแก้ปัญหาด้วยการไปเช่า
ห้องชั้นสองของร้านขายของชำหน้าโรงพยาบาลหาดใหญ่อยู่กับ
เพื่อนรวมกัน 3 คน กางมุ้งนอน ไม่สะดวกสบายเหมือนที่หอพัก

ในคณะ แต่เราต้องยอมทนเพื่อจะได้มีโอกาสเรียนรู้จากการดูแลผู้ป่วยมากขึ้น เพราะได้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางคลินิกของผู้ป่วย ได้ดูแลผู้ป่วยฉุกเฉิน ได้ช่วยผ่าตัดฉุกเฉิน และได้ทำผ่าตัดเล็กด้วยตนเอง โดยไม่ต้องกังวลว่าจะขึ้นรถคณะกลับหอพักไม่ทันและไม่ต้องเสี่ยงต่อการถูกจับหรือถูกทำร้ายตอนกลับหอพักช่วงกลางคืน

นักศึกษาแพทย์รุ่นแรกๆ ของ มอ. มีอาจารย์ทั้งชั้นปีคลินิกและชั้นคลินิกจำนวนน้อย ได้รับความกรุณาจากอาจารย์แพทย์ส่วนกลาง คือทั้งจาก รพ.จุฬาฯ ศิริราชฯ และรามธิบดี หมุนเวียนมาสอน อาจารย์ที่มาจะมีเวลาน้อยบ่อยครั้งที่ต้องจัดการเรียนการสอนในเวลากลางคืน แต่นักศึกษากระตือรือร้นอยากจะได้เรียนมาก นักศึกษารุ่นหลังๆ โชคดีกว่ารุ่นผมมากที่มีอาจารย์สอนอย่างใกล้ชิดและมีความพร้อมในทุกๆ ด้าน

หลังจบแพทยศาสตรบัณฑิต ผมได้ไปเป็นแพทย์ฝึกหัด (intern) และแพทย์ประจำบ้านสาขาศัลยศาสตร์ที่คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี โดยรับทุนจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผมได้พบอาจารย์พรพิมลที่นั่นและชวนมาเป็นอาจารย์ด้วยกัน ผมกลับมาเป็นอาจารย์ที่ภาควิชาศัลยศาสตร์ ตั้งแต่เรียนจบจนเกษียณอายุราชการ เพราะรักที่จะสอนนักศึกษาแพทย์และดูแลรักษาผู้ป่วยด้วยการผ่าตัด ผมได้เห็นการพัฒนาของคณะแพทย์มาตลอดจนได้เป็นคณะแพทย์ชั้นนำแห่งหนึ่งของประเทศ

ความรู้สึกในการทำงานที่คณะแพทย์ ม.อ.

มีความสุข ที่ได้รักษา ผ่าตัด ช่วยเหลือผู้ป่วย โดยถ่ายทอดความรู้ สอนนักศึกษาแพทย์ ตลอดจนแพทย์ฝึกหัด แพทย์ประจำบ้าน หลังเลิกงานก็มีเวลาใกล้ชิดกับครอบครัว ได้อบรมดูแลลูก แทนที่จะเสียเวลากับการเดินทางบนถนนรถยนต์ เหมือนเพื่อนแพทย์หลายคนที่ย้ายไปทำงานในโรงพยาบาลในกรุงเทพฯ

อยากเห็นอนาคตของคณะแพทยศาสตร์ ม.อ.เป็นอย่างไร

- ดีเด่นในด้านวิชาการ และการรักษาพยาบาลผู้ป่วย เป็นที่พึ่งของโรงพยาบาลในภาคใต้ได้
- ผลิตแพทย์ที่มีความสามารถ ชยัน และมีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ

ข้อคิด

สิ่งที่อยากฝากให้แพทย์รุ่นน้องและนักศึกษาแพทย์ในฐานะเป็นศิษย์แพทย์ ที่มีประสบการณ์ผ่าตัดมาหลายสิบปี อยากฝากบอกว่า การจะเป็นศิษย์แพทย์ที่ดีได้นั้น

1. ต้องขยัน ยิ่งผ่าตัดมาก ยิ่งเจอคนไข้ หลากๆ ปัญหาที่ยิ่งทำให้พัฒนาฝีมือผ่าตัดมากขึ้น แรกๆ อาจพบผลแทรกซ้อนจากการผ่าตัดบ้าง แต่อย่าหมดกำลังใจ ยิ่งแก้ปัญหาได้มากเท่าไร ก็ยิ่งเก่งมากขึ้นเท่านั้น เพราะแพทย์ที่เก่งมากจะวัดที่การแก้ไข Case ที่มีผลแทรกซ้อนจากการผ่าตัด ไม่ว่าจะ case refer หรือ case ที่เราประสบด้วยตนเอง ที่เราแก้ไขได้เป็นผลสำเร็จ ผู้ป่วยหายจากโรคและความทุกข์ทรมาน
2. ต้อง control behavior ต่อ public ให้ได้ บางครั้งศิษย์แพทย์ทำงานหนัก ผ่าตัดทั้งคืน อาจจะมีอารมณ์เสีย แต่ก็ต้องควบคุมอารมณ์ให้ได้ เพราะเราต้องทำงานกับบุคลากรหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นพยาบาล เจ้าหน้าที่เทคนิค รวมทั้งแพทย์แผนกอื่น การพูดจาที่ทำร้ายจิตใจผู้อื่น อาจมีผลเสียตามมามากมาย โดยเฉพาะคำพูดโดยใช้อารมณ์ที่ผู้ฟังไม่ได้ประโยชน์ ผมจะสอนแพทย์ Resident ศัลย์เสมอว่า “ผลที่เกิดตามร่างกาย ไม่เกินเดือนก็หายแล้ว แต่ผลในหัวใจคน หลายสิบปี ยังไม่ลืม” •

รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงสายบัว ชีเจริญ

ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา

ภูมิลำเนา จังหวัดสงขลา
ครอบครัว สามี รศ.นพ.วิชัย ชีเจริญ
บุตร นางพิมสาย ชีเจริญ
นายแพทย์พलय ชีเจริญ
นายพีร์ ชีเจริญ

ประวัติการศึกษา

- 2518 แพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 2522 วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา
- 2533 Certificate (Colposcopy Mother), Hospital Glasgow, University of Kingdom, UK.

ความผูกพันกับคณะแพทยศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ให้สิ่งที่สำคัญที่สุด 2 อย่างแก่ข้าพเจ้าในฐานะผู้ประกอบการสมาชิกรุ่นแรก “ครูแพทย์” คือ “นักศึกษาแพทย์” และ “ผู้ป่วย” ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้ทำให้ 33 ปีในชีวิตการทำงานของคุณพ่อกับข้าพเจ้าเป็นชีวิตที่มีคุณค่า ไม่เสียเปล่า และเป็นความภูมิใจอย่างที่สุด ขอคุณกรรมที่เกิดขึ้นจากสิ่งนี้จงดลบันดาลให้สถาบันแห่งนี้มีความเจริญรุ่งเรืองตลอดไป

คำสดุดี

รศ.พญ.สายบัว ชีเจริญ เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา 3 วาระ วาระแรกในปี พ.ศ. 2528-พ.ศ.2530 ซึ่งเป็นสมัยบุกเบิกก่อตั้งภาควิชาฯ วาระที่สองในปี พ.ศ.2541-พ.ศ.2545 และในวาระที่สามในปี พ.ศ. 2545-พ.ศ.2549 อาจารย์สายบัวในฐานะหัวหน้าภาควิชาฯ ได้พัฒนาการเรียนการสอนระดับก่อนปริญญาให้รู้ตื้นกว่าสถาบันอื่น คุณอาจารย์ของวิทยาลัยแพทย์พระมงกุฎเกล้ามาดูแลงานการจัดการเรียนการสอนของภาควิชาฯ สำหรับด้านการศึกษาหลังปริญญา อาจารย์สายบัวได้ขออนุมัติให้ ม.อ. มีการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้าน แพทย์ใช้ทุน และแพทย์ต่อยอดของทั้งสามอนุสาขา ในด้านงานวิจัยอาจารย์ได้ชี้แนะให้คณาจารย์

ตระหนักว่าสถาบันการศึกษาต้องทำวิจัยเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ และเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการบริการ อาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ คือ อาจารย์ได้ทุ่มเททำงานวิจัยด้านมะเร็งคอมดลูก จนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักระดับชาติและนานาชาติ

อาจารย์เป็นผู้ก่อตั้งและผลักดันให้เกิดหน่วยมะเร็งนรีเวชวิทยา ซึ่งในบางช่วงเวลามีอาจารย์สายบัวเป็นอาจารย์ประจำหน่วยแต่เพียงผู้เดียว ทำหน้าที่ด้านบริการ การเรียนการสอน และวิจัยแต่เพียงลำพัง ความอุตสาหะของอาจารย์ส่งผลให้ปัจจุบันหน่วยมะเร็งมีจำนวนแพทย์ประจำบ้านต่อยอดครบเต็มอัตรา ปีละ 3 ท่าน ติดต่อกัน 2 ปีแล้ว และอาจารย์ยังได้รับรางวัล International Federation of Gynecology and Obstetrics (FIGO) Award in Recognition of Women Obstetricians/Gynecologists ปี ค.ศ.2006 อีกด้วย

ในด้านความเป็นครูแพทย์ อาจารย์สายบัวเป็นอาจารย์ตัวอย่างด้านการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในปี พ.ศ.2541 อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูแพทย์อย่างแท้จริงจนถึงทุกวันนี้

คณาจารย์ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา จึงรู้สึกซาบซึ้งในความดีงาม ความเสียสละ และความอดทนของอาจารย์ และขอขอบพระคุณในสิ่งดีงามและความก้าวหน้าที่อาจารย์ได้ทำให้แก่ภาควิชาฯ ของเราตลอดมา •

รักและเคารพ

รศ.นพ.โสภณ ชีระอนันท์

หัวหน้าภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา

รองศาสตราจารย์นายแพทย์วรัญ ตันชัยสวัสดิ์

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

ประวัติการทำงาน

- รองศาสตราจารย์ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ผู้อำนวยการโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์
- รองประธานกรรมการ มูลนิธิเพื่อการศึกษาโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- คณะกรรมการตรวจสอบกิจการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 2
- กรรมการในคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2
- กรรมการที่ปรึกษา สมาคมการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา

ภูมิลำเนา จังหวัดลำปาง
ครอบครัว ภรรยา นางสิริลักษณ์ ตันชัยสวัสดิ์
บุตร นายทศวรรษ ตันชัยสวัสดิ์
นายพรระวุฒิ ตันชัยสวัสดิ์

ประวัติการศึกษา

- 2519 วิทยาศาสตร์บัณฑิต วิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2521 แพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2524 ประกาศนียบัตรชั้นสูงการแพทย์คลินิก (จิตเวชศาสตร์) คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2525 วุฒิบัตรจิตเวชศาสตร์, แพทยสภา
- 2546 ประกาศนียบัตรชั้นสูง การบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน สถาบันพระปกเกล้า
- 2553 ประกาศนียบัตรบัณฑิตการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 2556 ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ความผูกพันกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

25 มีนาคม 2525 หลังจากรถไฟอยู่ร่วม 20 ชั่วโมง จากกรุงเทพฯ มาหาดใหญ่ ก็รายงานตัวเข้าปฏิบัติงาน ณ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากวันแรกที่ก้าวลงจากขบวนรถไฟสายใต้ ณ สถานีรถไฟชุมทางหาดใหญ่ จนถึงวันนี้ก็กว่า 30 ปีแล้วที่มา “รับราชการ” ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โอกาสและประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานใน ม.อ. มีมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการได้ทำงานในฐานะอาจารย์แพทย์ สอนนักศึกษาแพทย์และแพทย์ใช้ทุน ในฐานะจิตแพทย์ผู้รักษาคนไข้จิตเวช ทำงานในตำแหน่งบริหารระดับต่างๆ ในคณะแพทยศาสตร์ และในมหาวิทยาลัย และที่สำคัญยิ่งคือโอกาสที่ท่านอธิการบดี รศ.ดร.ประเสริฐ ชิตพงศ์ มอบให้ทำงานร่วมกับ รศ.ดร.ธวัช ชิตตระการและรศ.ปริญญา อรุณวิสุทธ์ เป็นผู้ “แผ้วถาง” และ “ก่อร่าง” สร้างโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ โรงเรียนมัธยมเอกชนที่จัดตั้งโดยส่วนราชการแห่งแรกในประเทศไทย จนเป็นปีกแผ่น ณ ปัจจุบัน

แม้ว่าจะออกจากรั้ว ม.อ. ณ วันอังคารที่ 1 ตุลาคม 2556 ก็ตาม แต่ก็ยังคง “ป่วนเปี่ยน” อยู่ใกล้รั้ว ม.อ. ด้วยว่าบ้านอยู่ในซอยตรงกันข้ามกับศูนย์ประชุมนานาชาติฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

ข้อคิดในการทำงานคือ กล้าที่จะฝันนั้นดีแน่ แต่กล้าที่จะทำนั้นดีกว่า และกล้าที่จะแตกต่างย่อมดีที่สุด (Dare to dream is good, dare to do is better, dare to differ is the best)

ความรู้สึกรู้สึกในการทำงานที่คณะแพทย์ ม.อ.

ตอนผมมาที่นี่ใหม่ๆ ทำงานทุกหน้าที่ เพราะตอนนั้นในภาควิชาไม่มีอาจารย์เพียง 2 ท่าน คือหัวหน้าภาควิชาและผมทำงานทั้งด้านการสอน บริการวิชาการ ตอนนั้นงานวิจัยเพิ่งจะเริ่มต้น เมื่อก่อนต้องพานักศึกษาไปสอนที่โรงพยาบาลประสาทสงขลา ประมาณ 26 กม.จาก ม.อ. เป็นถนนดินแดงตลอดทาง ถ้าสภาพตอนนั้นคงนึกไม่ออกแล้ว

สิ่งที่ประทับใจ

ประทับใจในระบบคุณภาพ ตั้งแต่ยุคเริ่มก่อตั้ง สมัย อ.อติเรก ณ ถลาง อ.วิจารณ์ พานิช หรือแม้กระทั่งรุ่นก่อนหน้านั้น อ.ทองจันทร์ หงส์ดารมภ์ ช่วงที่การประกันคุณภาพเป็นรูปธรรมที่สุดคงเป็นช่วงรอยต่อระหว่างยุค อ.ฮาตา ยิบอินซอย และ อ.พันธุ์ทิพย์ สงวนเชื้อ จริงๆ แล้วระบบคุณภาพเริ่มมีมาตั้งแต่สมัย อ.วิจารณ์ และมีการพัฒนามาเรื่อยๆ จนกลายเป็นระบบประกันคุณภาพอย่างแท้จริง ซึ่งผมคิดว่าระบบคุณภาพนับว่าเป็นวัฒนธรรมมองคิกระยะหลัง ผมไม่ได้ทำงานคณะร่วม 10 ปี ไม่นับว่าวัฒนธรรมอันนี้ยังเข้มแข็งอยู่ถึงทุกวันนี้หรือไม่

อยากเห็นอนาคตของคณะแพทย์ ม.อ. เป็นอย่างไร

อยากเห็นวัฒนธรรมแห่งคุณภาพยั่งยืนอยู่ คุณภาพนี้เพื่อคนไทย เพื่อได้รับการดูแลด้วยมาตรฐานคุณภาพ ขณะเดียวกันนักศึกษาก็ต้องได้รับการศึกษาที่ได้มาตรฐานเช่นกัน

ข้อคิด

คติสอนใจที่ประทับใจมาก คือ กล้าที่จะฝันนั้นดีแน่ แต่กล้าที่จะทำนั้นดีกว่า และกล้าที่จะแตกต่างย่อมดีที่สุด (Dare to dream is good, dare to do is better, dare to differ is the best) ถ้ากล้าฝัน แต่ไม่ลงมือทำ ไม่มีประโยชน์ ถ้าลงมือทำแล้วต้องแตกต่างไปในทิศทางที่ดีและถูกต้อง สุดท้ายถ้าเราปฏิบัติตามพระราชโอวาทของพระราชบิดา “ขอให้ถือผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลภ ทร์พีย์ และเกียรติยศ จะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” ถ้าเราทุกคนยึดมั่น สังคมเราเป็นสุขแน่ •

ศาสตราจารย์นายแพทย์วิญญู มิตรานันท์

ภาควิชาพยาธิวิทยา

ความผูกพันกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รับราชการในคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นเวลา 30 ปี

อยู่เบื้องหลังการกระตุ้นงานวิจัยของมหาวิทยาลัย โดยปฏิบัติงานต่อเนื่องมากกว่า 20 ปี ทำให้คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นหนี้บุญคุณ และจะจากสถาบันแห่งนี้ไปด้วยความภาคภูมิใจ

ความรู้สึในการทำงานที่คณะแพทย์ ม.อ.

ผมทำงานในคณะแพทยศาสตร์ ครั้งแรกตั้งแต่ปี 2521 จนถึงปี 2524 จากนั้นก็ลาออกจากราชการ และกลับมาทำงานที่นี้อีกครั้งในปี 2529-ปัจจุบัน ระหว่างที่ลาออกก็ไปเป็นอาจารย์ที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์ พระมงกุฎเกล้า ความรู้สึกที่ทำงานที่คณะแพทยศาสตร์แห่งนี้ ตอนแรกๆ เมื่อปี 2521 ก็มีความรู้สึกว่าคุณจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เนื่องจากการก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ ทั้งโรงพยาบาล และอาจารย์แพทย์ ขณะนั้นมีประมาณ 20 คน ซึ่งคิดว่าคณะแพทย์คงไม่สามารถอยู่ต่อไปได้ ผมเลยลาออกไปอยู่วิทยาลัยแพทยศาสตร์ พระมงกุฎเกล้า ต่อมาปี 2529 คณะแพทยศาสตร์ ม.อ. ก็เกิดขึ้น หลังจากมีการก่อสร้างโรงพยาบาลแล้วเสร็จ อ.มาลีตาพรพัฒกุล เป็นคนชวนผมมา ขณะนั้นมี อาจารย์ยงนิต และผม 2 คน ทำงานทั้งการเรียนการสอน บริการทั้งภายในและภายนอกโรงพยาบาล ขณะนั้นแม้จะเหนื่อยมาก แต่ก็มีความสุข และทำงานมาเรื่อยๆ ในระยะเวลาเกือบ 30 ปีที่ทำงานในสถาบันแห่งนี้ จากที่เราไม่มีอะไรเลย จนมีการก่อสร้างมาทีละนิดๆ มีการสะสม มีการสร้างงานใหม่ สร้างวิธีการ

ภูมิลำเนา ครอบครัว

จ.เชียงราย
ภรรยา นางหงษ์ มิตรานันท์
บุตร ดร.วิฑิต มิตรานันท์
นายแพทย์วิฑูร มิตรานันท์
นายวิฑิต มิตรานันท์

ประวัติการศึกษา

- 2507 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม
- 2509 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
- 2513 วิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2515 แพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2521 American Board of Pathology, Clinical and Anatomical Pathology ประเทศสหรัฐอเมริกา

ตรวจต่างๆ ใหม่ พวกนี้ก็เป็นผลงานที่รู้สึกภูมิใจมาก ที่ได้ทำให้กับสถาบันแห่งนี้ การตรวจทางพยาธิวิทยาหลายอย่างเราได้ทำ นำหน้าคณะแพทย์แห่งอื่นในประเทศไทย โดยทำเป็นครั้งแรกที่นี่ การทำงานที่คณะแห่งนี้ ให้ความรู้สึกว่าเป็นบ้านของตัวเอง ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นงานที่จ้างเรามาให้ทำหรือโดนบังคับให้ทำ แต่มีความรู้สึกเป็นงานของตัวเองและเรามีความสุขในการทำงาน โดยคิดว่าจะทำให้คนไข้ได้รับสิ่งที่ดีที่สุด ให้นักศึกษาได้สิ่งที่ดีที่สุดจากเรา ระหว่าง 30 ปีของการทำงาน ก็มีการเปลี่ยนแปลงในคณะแพทย์ และในภาควิชาพยาธิเป็นอย่างมากทั้งทางบวกและทางลบ

สิ่งที่ประทับใจ

ความประทับใจในคณะแพทยศาสตร์แห่งนี้ คือ ความเป็นกันเอง ความจริงใจของผู้ร่วมงาน ของฝ่ายบริหาร ถึงแม้จะมีข้อขัดแย้งกันบ่อยครั้ง แต่การขัดแย้งก็เป็นการขัดแย้งเชิงนโยบาย หรือเชิงวิชาการ ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว

อยากเห็นอนาคตของคณะแพทย์เป็นอย่างไร

ในขณะที่มาทำงานที่นี่ ได้เห็นความเจริญก้าวหน้าตามลำดับ จำนวนแพทย์ก็มีเพิ่มขึ้น ปัจจุบันคิดว่าโรงพยาบาลแห่งนี้เป็นที่พึ่งของคนในภาคใต้ ซึ่งทำให้คนไข้ไม่จำเป็นต้องเข้าไปรักษาในสถานพยาบาลในกรุงเทพมหานคร คณะแพทย์เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว แต่ในระยะหลังนี้รู้สึกว่าการพัฒนาช้าลง อาจเนื่องมาจากความเมื่อยล้าของบุคลากร ไม่ค่อยได้ทำสิ่งใหม่ๆ เพิ่มเติม ก็อยากจะเห็นคณะของเรามีความก้าวหน้ามากกว่านี้ งานหลายอย่างของเราได้เริ่มทำเป็นคณะแรก แต่ตอนหลังเรากลับล้าหลังสถาบันอื่นเกือบทุกรายการ

ข้อคิด

สิ่งที่อยากฝากกับคณะฯ คือการเรียนการสอนแบบ Problem-based learning (PBL) ซึ่งผมคิดว่าอาจจะไม่ถูกต้องนักตามความคิดของผม เพราะนักศึกษาไม่ได้รับความรู้เท่าที่ควร เป็นการเรียนที่ลงทุนมาก แต่ได้รับผลตอบแทนน้อย อยากฝากให้ฝ่ายบริหารได้

กลับมามองอีกที่ว่าทำไมคณะอื่นเขาไม่เรียน PBL แบบเรา อาจเป็นเพราะเขาเห็นว่าเราล้มเหลว ซึ่งผมก็เห็นอย่างเดียวกันว่าเราไม่ได้ประสบความสำเร็จดังที่เราคิด ฉะนั้นผมคิดว่าเราควรจะทบทวนกันใหม่ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาที่มาเรียนแพทย์ พื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ไม่มีหรือมีน้อยมาก ถ้าเรามาเรียนแบบ PBL อย่างที่เรียนในกันมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในสหรัฐอเมริกาหรือแคนาดา ซึ่งนักศึกษาแพทย์จบปริญญาตรีแล้วจึงจะมาเรียน PBL แต่ของเรานี้เพิ่งจะจบมัธยมปลาย ในการเรียน PBL ของเราในปัจจุบันความรู้เกือบทั้งหมดได้มาจากการบรรยาย ส่วนการเรียนรู้ออกของนักศึกษาแพทย์ด้วยตัวเอง ผมถือว่ายังมีน้อยมาก และการเรียนแบบ PBL ในปัจจุบันเป็นการเรียนแบบไม่เป็นระบบ นักศึกษาแพทย์ไม่มีพื้นฐานก่อนมาเรียนรู้เพิ่มเติม ผมจึงอยากฝากให้คณะได้พิจารณาว่ามันเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้วหรือ ที่ยังจะมีการจัดการเรียนแบบ PBL ต่อไป ถ้าเราพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ถูกต้อง เราก็ควรจะเปลี่ยนแปลงมาเป็นระบบแบบทั่วไปที่สถาบันอื่นทำกัน

สิ่งที่อยากฝากกับแพทย์รุ่นน้อง ก็คือ ปัจจุบันความเป็นแพทย์ของแพทย์รุ่นใหม่ลดน้อยลงไปมาก ซึ่งก็เปลี่ยนไปตามสังคม โดยอาจยึดเรื่องของค่าตอบแทน เงินทองเป็นสิ่งสำคัญ ความเคารพนับถือแพทย์ผู้ใหญ่ก็ลดลง นักศึกษาแพทย์มีความผูกพันกับอาจารย์น้อยลง ประเด็นสำคัญที่ทำให้ความผูกพันของแพทย์รุ่นพี่กับรุ่นน้องหรือกับอาจารย์มีน้อยลงก็เนื่องมาจากการเรียนระบบ PBL ซึ่งทำให้ไม่มีความผูกพันระหว่างนักศึกษากับอาจารย์หรือระหว่างกลุ่มนักศึกษาแพทย์ จึงอยากให้คณะได้ปรับปรุงเรื่องระบบการเรียน ในอดีตเราเคยมีอาจารย์เพียง 20 คน แต่เรามีการพูดคุยพบปะกันเกือบทุกอาทิตย์ ปัจจุบันการพบปะนั้นไม่มีแล้ว

อีกอย่างที่อยากฝากให้คณะพิจารณาคือเรื่องค่าตอบแทนของอาจารย์ ขณะนี้ถือว่าอาจารย์แพทย์ได้รับค่าตอบแทนไม่มาก เมื่อเทียบกับเอกชน ซึ่งเมื่อก่อนเราเคยพัฒนา นำหน้าสถาบันอื่นในเรื่องค่าตอบแทน ปัจจุบันเรากลับล้าหลังเกือบทุกสถาบัน จึงอยากฝากให้ฝ่ายบริหารได้พิจารณา

ผมขอให้คณะแพทยศาสตร์ มีความเจริญรุ่งเรืองต่อไป มีความรักกันฉันพี่น้องพี่ครับ สวัสดี •

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์อุทัย เก้าเอี้ยน

ภาควิชาอายุรศาสตร์

ภูมิลาเนาครอบครัว

ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
ภรรยา นางสมศรี เก้าเอี้ยน
บุตร นายอนวัช เก้าเอี้ยน
นายณัฐพล เก้าเอี้ยน
นางสาวชลธิชา เก้าเอี้ยน

ประวัติการศึกษา

- 2540 อนุมัติบัตรฯ สาขาอายุรศาสตร์โรกระบบทางเดินอาหาร ม.สงขลานครินทร์
- 2534 Visiting physician in GI motility Texas, U.S.A.
- 2525 วุฒิบัตรฯ สาขาอายุรศาสตร์ทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2523 ป.ชั้นสูง (วิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิก) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2521 พ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2519 วท.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

- อาจารย์แพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2523
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (สาขาโรกระบบทางเดินอาหาร) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2532
- งานบริหาร**
- รองหัวหน้าภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ พ.ศ.2525-2529
- รองผู้อำนวยการโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ พ.ศ.2526-2529
- ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ และรองคณบดีฝ่ายโรงพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2529-2535
- หัวหน้าภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ พ.ศ. 2537-2545
- รองอธิการบดีวิทยาเขตหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2547-2555
- หัวหน้าสาขาโรกระบบทางเดินอาหาร ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ พ.ศ.2529-30 กันยายน 2556

ความประทับใจระหว่างการทำงานในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตลอดเวลากว่า 30 ปี ที่ทำงานในคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความรู้สึกสนุกกับการทำงานทุกวัน เนื่องจากมีโอกาสทำงานหลายด้าน หลายหลายตามหน้าที่ และความชอบ ตามโอกาส ที่ได้รับในทุกเรื่อง ทำให้ไม่รู้สึغبื้อหน่ายไม่ว่าจะมึนมากหรือยากเพียงใดก็ตาม

ในแง่ของอาจารย์แพทย์ ดีใจที่มีโอกาสทำงานทุกด้าน ทั้งด้านการเรียนการสอน การบริการผู้ป่วย การวิจัย การเป็นที่ปรึกษาของนักศึกษา หรือเป็นที่ปรึกษาให้กับองค์กรที่เกี่ยวข้อง และได้ร่วมงานด้านศิลปวัฒนธรรมตามสมควร ซึ่งสามารถทำได้ครบทุกหน้าที่และเต็มเวลา ทำให้รู้สึกโชคดีที่ได้มีโอกาสทำงาน และได้ทำบุญไปพร้อมๆ กัน

ในแง่บริหาร ได้มีโอกาสทำงานในหน้าที่ซึ่งสามารถพัฒนาและปรับเปลี่ยนการทำงานภายในองค์กรและหน่วยงานที่ดูแล ให้ก้าวไปตามความตั้งใจในหลายด้าน ไม่ว่าจะในเชิงกายภาพหรือเชิงบริหาร ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งยังคงอยู่ให้เห็นได้ในทุกงานที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ในทุกตำแหน่งบริหารที่ทำทั้ง 3 ระดับ และในฐานะกรรมการของที่ประชุมต่างๆ อีกกว่า 100 ชุด ทั้งในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย ทั้งของสมาคมวิชาชีพ ราชวิทยาลัย และของรัฐบาลที่ร่วมกับกระทรวงต่างๆ เช่น กระทรวงสาธารณสุข ทำให้มีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงระบบในหลายๆ เรื่อง

คำสวดดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์อุทัย เก้าเอี้ยน เป็นผู้ที่ตั้งใจทำงานทุ่มเทและเสียสละให้ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อย่างต่อเนื่อง ทำให้เป็นที่พึ่งแก่ผู้ป่วยและผลิตนักศึกษาแพทย์และแพทย์ฝึกหัดเพื่อวุฒิบัตรอายุรศาสตร์ทั่วไปและอายุรศาสตร์ต่อยอด สาขาทางเดินอาหาร ภาควิชาขอขอบคุณท่านอาจารย์มาในวาระที่ถึงเวลาเกษียณราชการ และยังคงขอขอบคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงที่แม้ว่าจะเกษียณราชการแล้ว ท่านอาจารย์ยังรับเป็นอาจารย์พิเศษให้กับภาควิชาอายุรศาสตร์ต่อยอด

• ภาควิชาอายุรศาสตร์ •

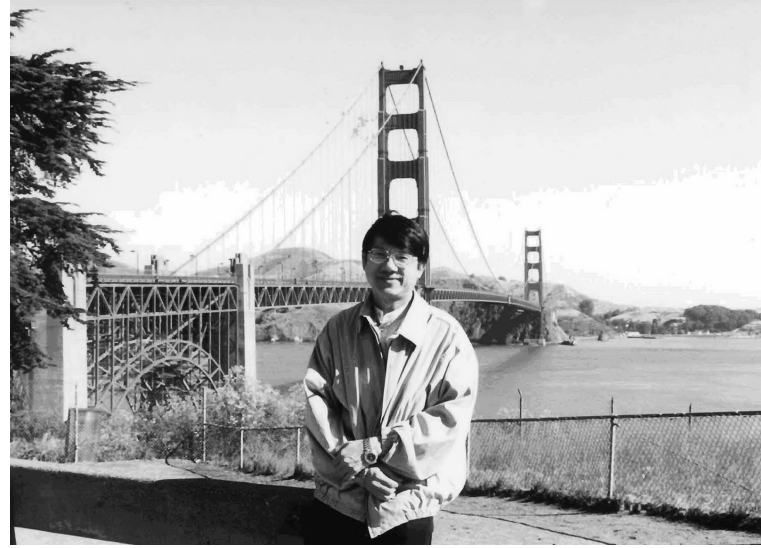
ความรู้สึกที่มีต่อคณะแพทยศาสตร์

ผมต้องขอบคุณคณะแพทยศาสตร์เป็นอย่างยิ่งที่ให้โอกาสผมได้เสนอความรู้สึกส่วนตัวที่ได้มาอยู่ที่คณะแพทยศาสตร์ สงขลานครินทร์ เป็นเวลารวม 31 ปีก่อนเกษียณอายุราชการ ก่อนอื่นต้องบอกว่ารู้สึกดีใจที่ได้มาเป็นผู้เริ่มต้นทำหน้าที่เป็นอาจารย์สอนนักศึกษาจนเป็นแพทย์จบไปหลายสิบรุ่น และเชื่อว่านักศึกษาที่จบไปจะเป็นหมอดีของประเทศไทย ซึ่งเราทุกคนก็คงเห็นกันอยู่

อยากให้ลูกศิษย์ทุกท่านมีความก้าวหน้า ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่เป็คุณประโยชน์ต่อประเทศชาติตามเป้าหมายที่ตัวเองได้ตั้งความหวังไว้ และยังคงช่วยให้ประเทศชาติเจริญ และคณะแพทยศาสตร์แห่งนี้ก็จะเจริญรุ่งเรืองเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติต่อไปด้วย

สิ่งที่อยากฝากให้แพทย์รุ่นน้องและนักศึกษาแพทย์

เนื่องจากปัจจุบันนี้ คณะแพทย์มีนักศึกษาจำนวนมาก ทำให้อาจารย์แพทย์ดูแลอย่างใกล้ชิดค่อนข้างลำบาก สิ่งที่อยากฝากสำหรับนักศึกษาคือจะต้องมีการรวมกลุ่มเพื่อศึกษากันเองให้มากขึ้น โดยทุกวันถ้าเป็นไปได้ควรมีการสรุปสิ่งที่เรียนรู้คนละ 1 หัวข้อจะช่วยให้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆมากขึ้น โดยไม่ต้องไปอ่านหนังสือมากนัก หรือไม่ต้องพึ่งพาครูอาจารย์มากนัก สิ่งที่เป็นปัญหาทุกวันนี้คือนักศึกษาได้เรียนรู้จากตัวโรค โดยไม่ได้เรียนรู้ความเป็นคน การตัดสินใจ ตัดสินใจบนพื้นฐานความเป็นโรคมกกว่าตัดสินใจบนพื้นฐานจากความเป็นคน ดังนั้นจะเป็นการดีหากได้มีการศึกษาหาความรู้จากทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็

ชีวิต จิตใจ ร่างกาย จิตวิญญาณ รวมทั้งสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยญาติ พี่น้อง และสังคม รวมถึงวิธีการรักษา วิธีการป้องกันและวิธีการฟื้นฟู ซึ่งเหล่านี้นักศึกษามีการเรียนรู้สิ่งเหล่านี้น้อย จึงอยากให้นักศึกษาได้มีการศึกษาสิ่งเหล่านี้เพิ่มขึ้น สำหรับแพทย์รุ่นน้อง เนื่องจากโลกเราเปลี่ยนแปลงไปด้วยเครื่องมือ IT มากขึ้นทำให้เรามีความจำเป็นในการท่องจำสิ่งต่างๆ น้อยลง ซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือเราสามารถหาความรู้ต่างๆ มากมายจากเครื่องมือ IT แต่ข้อเสียทำให้เราไม่สามารถรักษาผู้ป่วยฉุกเฉินได้เต็มที่ เพราะเราไม่ได้จำอะไรเลย ฉะนั้นการเรียนรู้ในสิ่งที่จำก็ยังคงมีความจำเป็นอยู่ ยกเว้นจะมีการฝังชิปไว้ในหัว เพื่อเรียกข้อมูลมาใช้งานได้เลย ซึ่งอาจเป็นอนาคตของวงการแพทย์ ดังนั้นทุกครั้งที่เราดูแลผู้ป่วยนั้น ควรคำนึงถึงสภาพโดยรวมของทั้งชีวิตของผู้ป่วย อาชีพการงาน ครอบครัวญาติ แล้วให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา เพื่อร่วมกันตัดสินใจในการรักษา ร่วมกับญาติและตัวผู้ป่วย การใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้จะทำให้การดูแลผู้ป่วยครบด้านทุกองค์ประกอบ ทำให้แพทย์ซึ่งดูแลผู้ป่วยมีความสุขที่แท้จริง อีกทั้งยังได้รับความพึงพอใจจากญาติและตัวผู้ป่วย และได้รับความร่วมมือจากญาติและตัวผู้ป่วยอย่างเต็มที่อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

แม้ทุกคนจะมีโอกาสทำงานได้ตามที่ชอบ แต่ก็ยังคงถูกบังคับในหลายกรณี ทำให้การทำงานไม่เป็นสุขได้ ดังนั้นในทางปฏิบัติจึงควรมีการวางระบบให้ทุกคนสามารถเลือกทำงานที่ตนเองถนัดและชอบเป็นหลัก เพื่อให้ทุกคนทำงานได้อย่างเป็นสุข เนื่องจากในรั้วมหาวิทยาลัย แต่ละคณะ/หน่วยงานมีงานหลากหลายรูปแบบให้เลือกทำได้มากเกินกว่าที่ใครจะทำได้หมดทุกด้านอยู่แล้ว

การออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยจะส่งผลต่อการทำงานของข้าราชการเดิม และพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งหมด จึงควรมีการสื่อสารประชาสัมพันธ์และพูดคุยให้ตกลงใจในการบริหารที่ควรแยกออกจากระบบราชการอย่างชัดเจน และบริหารในเชิงเอกชนให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถพัฒนาองค์กรให้ดีกว่าเดิมได้ และทำให้คนทำงานทุกคนมีความสุขได้ โดยยังคงดำเนินต่อไปตามแนวนโยบายหรือเป้าหมายหลักของคณะและมหาวิทยาลัยได้อย่างดีที่สุด •

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์สมชาย สุนทรโลหะนกุล

ภาควิชากุมารเวชศาสตร์

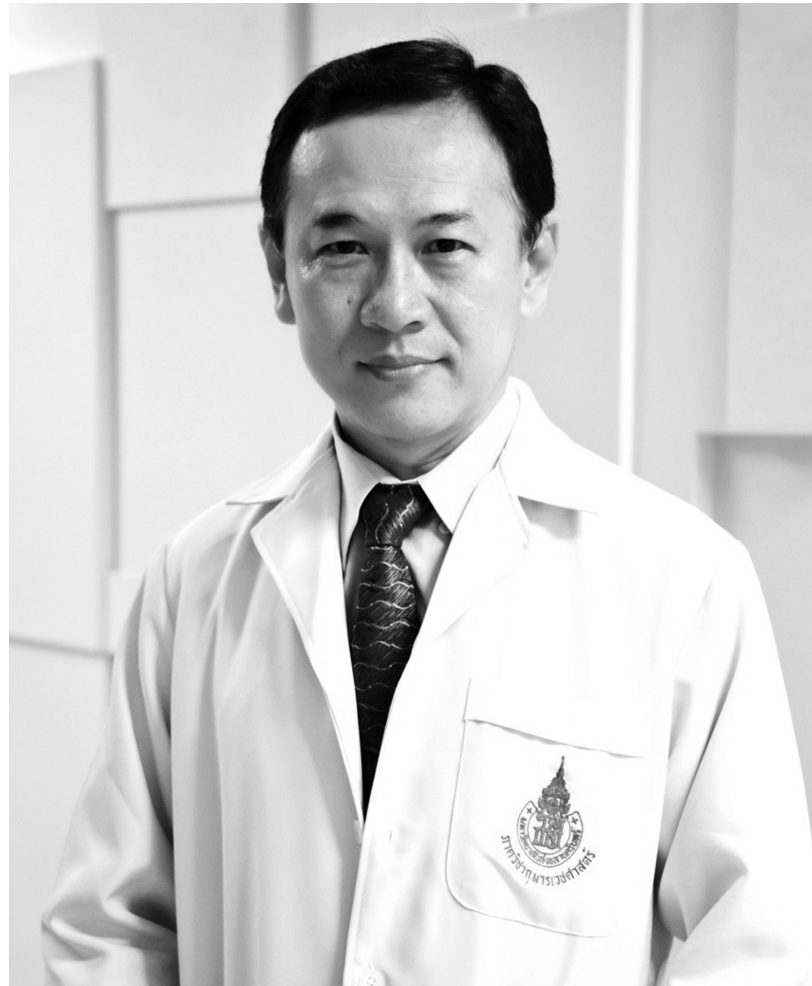
ภูมิลำเนา จังหวัดอุบลราชธานี
ครอบครัว ภรรยา รศ.ทพญ.สุปาณี สุนทรโลหะนกุล
บุตร แพทย์หญิงอรณิชา สุนทรโลหะนกุล
นางสาวริบพร สุนทรโลหะนกุล
นางสาวทัตพร สุนทรโลหะนกุล

ประวัติการศึกษา

- 2512-2515 มัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช อุบลราชธานี
- 2515-2517 มัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พญาไท
กรุงเทพมหานคร
- 2520-2521 วิทยาศาสตร์บัณฑิต
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2522-2523 แพทยศาสตรบัณฑิต
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2524 ประกาศนียบัตรใบประกอบวิชาชีพเวชกรรม
แพทยสภา
- 2527 วุฒิบัตรผู้ชำนาญการ สาขากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
- 2530 Fellow in Pediatric Respiratory
Diseases โรงพยาบาลรามาธิบดี
- 2537 อนุมัติบัตรผู้ชำนาญการสาขากุมารเวชศาสตร์
โรคระบบการหายใจ แพทยสภา
- 2537-2538 Fellow in Pediatric Thoracic Medicine.
Royal Children Hospital, Melbourne,
Australia
- 2540 Certification in Professional Health
Education (Evaluation)
University of Illinois at Chicago.
Chicago, USA

ความผูกพันกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ได้รับทุนจากคณะแพทยศาสตร์ เพื่อศึกษาต่อเป็นแพทย์ผู้ชำนาญการเฉพาะทางสาขากุมารเวชศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2524 และบรรจุเป็นอาจารย์เมื่อปี พ.ศ. 2525 ภายหลังจบการศึกษาในปี พ.ศ. 2527 กลับมารับราชการเป็นอาจารย์สอนนักศึกษาแพทย์ ขณะที่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์เปิดได้ประมาณ 2 ปี ในขณะนั้นภาควิชากุมารเวชศาสตร์ มีอาจารย์ทั้งหมด 8 ท่าน ปี พ.ศ. 2530 ศึกษาต่อทางด้านระบบหายใจในเด็ก ที่คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาธิบดี และนำความรู้ทางด้านระบบหายใจในเด็กมาพัฒนาสาขาวิชา และจัดตั้งหอผู้ป่วย Pediatric Intensive Care Unit ในปี พ.ศ. 2531 เพื่อ

ดูแลผู้ป่วยเด็กที่อยู่ในภาวะวิกฤต ในระยะเวลาดังกล่าวคณะแพทยศาสตร์ ได้ทดลองจัดการเรียนการสอนแบบ problem-based learning (PBL) ได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว พ.ศ. 2532 ได้เข้าอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเรียนการสอนแบบ PBL ณ เมือง Maastricht ประเทศเนเธอร์แลนด์ และได้นำความรู้มาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ในปี พ.ศ. 2537-2538 ได้เดินทางไปศึกษาต่อทางด้านโรคระบบหายใจในเด็ก ที่กรุงเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย และกลับมาพัฒนาการเรียนการสอนและการบริการด้านโรคระบบหายใจ โดยเฉพาะโรคหืดในเด็ก ในขณะนั้นได้มีส่วนร่วมในการปรับหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต โดยจัดการเรียนการสอนแบบ PBL ในปี พ.ศ. 2540 ได้ไปศึกษาต่อด้านแพทยศาสตรศึกษา ด้านการประเมินผล ที่ University of Illinois at Chicago ประเทศสหรัฐอเมริกา ก่อนจะกลับมาช่วยงานด้านการศึกษาของภาควิชาและของคณะแพทยศาสตร์ ทั้งนี้ได้เคยดำรงตำแหน่งเป็นรองหัวหน้าภาควิชาฯ ฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายพัฒนาสื่อ

การเรียนรู้ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายการศึกษา ก่อนปริญญา รองคณบดีฝ่ายแพทยศาสตร์ศึกษา และหัวหน้าภาควิชากุมารเวชศาสตร์

คำสตุดี

ตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี ที่อาจารย์สมชาย สุนทร-โลหะนกุล ได้มาปฏิบัติงานในคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อาจารย์ได้ทุ่มเท สละเวลาในการทำงานอย่างเต็มที่ อาจารย์มีความสามารถทั้งในด้านการเรียนการสอน และด้านบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแพทยศาสตร์ศึกษา ที่มีความก้าวหน้าไปอย่างมากในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคณบดีฝ่ายแพทยศาสตร์ศึกษา และได้รับเชิญเป็นอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภาและกรรมการของราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย นอกจากนี้อาจารย์ยังเป็นผู้ที่มีอัธยาศัยดี เป็นที่รักของอาจารย์อาวุโส รุ่นพี่และเพื่อนๆ สำหรับรุ่นน้องและผู้ใต้บังคับบัญชา อาจารย์เป็นผู้ที่คอยให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ในโอกาสเกษียณอายุราชการของอาจารย์ในเดือนกันยายน พ.ศ.2556 นี้ ขออำนาจแห่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก และคุณงามความดีที่อาจารย์ได้ทำมาตลอดได้โปรดดลบันดาลให้อาจารย์มีความสุขกาย สุขใจ สุขภาพแข็งแรง ตลอดไป

• ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ •

ความรู้สึกในการทำงานที่คณะแพทยศาสตร์ มอ.

มีหลากหลายความรู้สึก เริ่มตั้งแต่

ปี พ.ศ.2527 ตื่นเต้น และกลัวเล็กน้อย โดยเฉพาะช่วงเรียนจบ และต้องเตรียมตัวมาอยู่ที่คณะแพทยศาสตร์ มอ. ยังไม่รู้ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร จะอยู่ได้หรือไม่ ต้องใช้ทุน 8 ปี (ทุนนักศึกษาแพทย์ 2 ปี และแพทย์ประจำบ้านกุมาร 6 ปี)

ปี พ.ศ.2528 เริ่มชินกับสถานที่ ความเจริญจะน้อยกว่ากรุงเทพฯ แต่ก็มิใช่มีอะไรหลายอย่างที่น่าสนใจ ทั้งสถานที่และบรรยากาศ รพ.เปิดมาสองปีแล้ว คนไข้ยังน้อย หน้าที่อาจารย์ยังเหมือนแพทย์ประจำบ้านปีที่ 4-5 คิดว่าน่าจะอยู่ได้ แต่ไม่คิดว่าจะอยู่ได้จนครบทุน 8 ปี เพราะอาจารย์หลายคนทยอยกันลาออก ย้ายเข้ากรุงเทพฯ เปิดคลินิกลำบาก คลินิกหมอในหาดใหญ่มีมาก ตอนนั้นเริ่มไปช่วย อ.ประเสริฐ อ.มยุรี วศินานุกร ทำคลินิก อาจารย์ทั้งสองดูแลเป็นอย่างดี ฝากท้องไว้กินข้าวที่บ้านอาจารย์มยุรี เกือบทุกวันหลังทำคลินิก ปีนี้เริ่มรับแพทย์ใช้ทุน เป็นปีแรก และเริ่มฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านสาขากุมารเวชศาสตร์เป็นแห่งแรกของคณะ งานเพิ่มขึ้น มีอะไรทำ

มากขึ้น ความรู้สึกดี ๆ เริ่มมีมากขึ้น

ปี พ.ศ.2529 ก็ยังสนุกกับการทำงาน แต่หน้าที่ก็มากขึ้นเพราะคนน้อย ต้องมาทำหน้าที่บริหารด้วยเป็นเรื่องที่ไม่เคยเรียนรู้มาก่อน แต่ต้องเรียนรู้มาก ได้เรียนรู้เรื่องคนได้จากอาจารย์ประเสริฐ คิดว่าน่าจะอยู่ได้ ได้รับการมอบหมายให้เป็นอาจารย์ระบบหายใจ (ทั้งๆ ที่เตรียมใจมาว่าจะเป็นหมอ endocrine) ค่อนข้างกดดัน แต่มีอาจารย์รุ่นน้องมาช่วยเพิ่มอีกหลายคน ปีละประมาณ 4 คน ตอนนี้มีเพิ่มอีก 8 คน แต่ก็มีคนทยอยลาออก ปลายเดือนสิงหาคมแต่งงาน ก็คงต้องอยู่ได้ เพราะแต่งงานกับคนหาดีใหญ่ เริ่มอยู่ตัว งานที่คณะมีล้นมากขึ้น มีความหลากหลาย เพราะเริ่มมีหลายสาขาย่อยๆ คนใช้มากขึ้น ตอนนี้องค์กรวางแผนจะเปิด PICU

ปี พ.ศ.2530 ภาควิชาฯ ส่งไปเรียนต่อสาขาโรคระบบการหายใจและ ICU ที่รพ.รามธิบดี สมัยนั้นยังไม่มีการฝึกอบรม fellow อย่างเป็นทางการ ไปเรียนเพื่อกลับมาพัฒนาหน่วยและสาขาวิชา กลับมาได้นำการใช้ medication nebulizer มาใช้ที่ คณะแพทยศาสตร์ มอ. เป็นครั้งแรก ตอนนั้น ได้ขอตัวอย่าง medication nebulizer จากอาจารย์สุภรี สุวรรณจุฑะ (หัวหน้าสาขาโรคระบบหายใจ รามธิบดี ในขณะนั้น) มาด้วย และนำมาใช้กับคนไข้ที่มีปัญหาหลอดลมหดรัดตัว ขณะเดียวกันก็พยายามติดต่อหาบริษัทที่จำหน่ายในประเทศไทย และนำมาใช้ใน รพ.มอ ในช่วงนั้นการใช้ medication nebulizer ยังไม่แพร่หลาย ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้การฉีด adrenaline ในช่วงนั้นอยากใช้ยาอะไรก็สามารถบอกทางห้องยาได้ ข้อจำกัดยังมีไม่มาก แต่ผลจากการมียาที่หลากหลาย ทำให้มีระบบในการเลือกยาที่เหมาะสมเพื่อใช้ใน รพ.ในระยะต่อมา

ปี พ.ศ.2531 ภาควิชาเปิดหอผู้ป่วย PICU ที่ชั้น 3 บริเวณด้านหน้าของหอผู้ป่วย NICU ในปัจจุบัน ช่วงแรกเปิดให้บริการ 4 เตียง เริ่มมีงานมากขึ้น สนุกมากขึ้น พอเรียนจบเฉพาะทางมา ก็มีคนใช้ระบบหายใจมากขึ้น มีความรู้สึกกว้างขวางจะกลับมาเป็นอาจารย์ แต่ก็ยังคงต้องเรียนต่อเนื่องเพราะคนไข้ที่ดูแล มักจะซับซ้อน ไม่เคยเห็นและต้องศึกษาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ไม่รู้ก็ต้องเปิดตำรา และมักจะมิใช่เรื่องที่เหนือความคิดและตำราอย่างมาก สมัยก่อนไม่มี e-mail ต้องพึ่งตนเองและผู้ร่วมงาน ได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ทางรังสีวิทยา บางครั้งก็ต้องปรึกษาอาจารย์ ประเสริฐ (ศัลยศาสตร์) อ.มยุรี (วิสัญญี) และ อ.อจนา วิภูตตะสพ (อดีตอาจารย์โรคระบบหายใจ ภาควิชาอายุรศาสตร์) รวมทั้งการศึกษาจากตำราในห้องสมุด ซึ่งตอนนั้นยังอยู่ในระหว่างการพัฒนา แต่สิ่งที่ประทับใจจากการใช้บริการห้องสมุดก็คือ อยากรู้อะไรขอให้

บอก เจ้าหน้าที่จะช่วยอย่างเต็มความสามารถ (ช่วยมากกว่าที่เคยประสบมาก่อน) หรือเมื่อมีโอกาสขึ้นกรุงเทพฯ ก็นำประวัติและภาพทางรังสีวิทยาไปปรึกษาอาจารย์ที่กรุงเทพฯ บ้าง เพราะบางครั้งก็ไม่สามารถวินิจฉัยได้ การติดต่อทางโทรศัพท์สมัยนั้นก็ยังไม่สะดวกเหมือนปัจจุบัน ยังต้องสื่อสารกันทางจดหมาย การเดินทางก็ยิ่งต้องใช้รถไฟเป็นประจำ แต่มันก็เป็นความท้าทายและสนุก สิ่งสำคัญอีกเรื่องคือทีมงาน ทีมพยาบาล ช่วยเหลือพวกเราดีมาก ต่างจากที่เคยเจอมา ช่วยเหลือทุกอย่าง เครื่องมือที่นี่ก็ใหม่มากทันสมัย (สำหรับยุคนั้น) เข็มฉีดยามีหลายขนาด ใช้แล้วทิ้ง เข็มใหม่ทั้งหมด คม ไม่เหมือนสมัยตอนที่เรียน ต้องอบ หนึ่งใหม่ หลายครั้ง เข็มจะทื่อ นักศึกษาสมัยนั้นก็จะมีขยันมาก ทำงานเก่ง อ่านหนังสือมาก ต้องทำงานแต่เช้า เพราะว่าอาจารย์ใหม่ ไฟแรง มาทำงานตั้งแต่เช้า ประกอบกับนักศึกษามีจำนวนน้อย ปีหนึ่งๆประมาณ 60-70 คน อาจารย์ประกบนักศึกษาตัวต่อตัว อยู่เวรด้วยกัน ทำงานด้วยกัน ได้ทำหัตถการที่หลากหลาย มีทั้งเครียด ตื่นเต้น สมัยนั้นอาจารย์และนักศึกษาจะสนิทกันมาก เป็นความรู้สึกที่ดีสำหรับการเรียนการสอนที่นี่ เพราะอาจารย์ใกล้ชิดกับนักศึกษา และนักศึกษาที่นี้ก็ตั้งใจเรียน นับเป็นกำลังใจให้กับครูผู้สอน

ความรู้สึกในการทำงานที่นี้ก็คือ ที่นี้เป็นที่ให้ออกาสในการทำงาน งานหลายอย่างได้เรียนรู้ ได้มีประสบการณ์โดยตรง ไม่ว่าจะเป็นงานวิชาการโดยตรงในการพัฒนาความเป็นแพทย์เฉพาะทาง ได้มีโอกาสไปศึกษาเพิ่มเติมในต่างประเทศ (Melbourne, Australia) ด้านแพทยศาสตรศึกษา ได้ไปฝึกอบรมการเรียนการสอนแบบ PBL (Maastricht, the Netherland) ด้านการประเมินผล (University of Illinois at Chicago, USA) ได้รับประสบการณ์ด้านการพัฒนาคุณภาพ รวมทั้งงานบริหารไม่ว่าจะเป็นการบริหารจัดการหออภิบาลผู้ป่วยหนัก PICU นับตั้งแต่ PICU เปิดครั้งแรก จนกระทั่ง PICU ในปัจจุบัน ที่ได้มีส่วนในการวางแผน ร่วมกับทีมของ รพ. เป็นประสบการณ์ที่ล้ำค่ามาก

สิ่งที่ประทับใจ

ตอนที่มาทำงานเมื่อปี พ.ศ.2526 ตอนนั้นมาฝึกงานขณะเป็นแพทย์ประจำบ้านปีที่ 3 ได้รับการมอบหมายให้สอนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 ได้ไปสอนที่ รพ.หาดใหญ่ สอนนักเรียนรุ่นแรกประทับใจมาก เพราะต้องบอกว่านักศึกษาแพทย์ขยันมาก ตั้งใจเรียนมาก เป็นเด็กที่ไม่เรียน ใฝ่รู้และเรียนด้วยตนเองมาก นักศึกษาแพทย์หลายคนในปัจจุบันก้าวหน้าในด้านการงานเป็นอย่างมาก เป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร ปักัดมาได้กลับมาทำหน้าที่อาจารย์ ตอนนั้นรพ.เพิ่งเปิดได้ใหม่ๆ ประมาณปีกว่า คนไข้ยังไม่มาก แต่สิ่งที่ประทับใจก็คือ ทุกคน

ตั้งใจทำงานและช่วยเหลือกันทำงาน เพราะตอนนั้นคนน้อย มีอยู่ไม่กี่คน รอบๆ รพ. ความเจริญยังไม่ทั่วถึง โทรศัพท์ก็ไม่มี กี่ช่อง สิ่งอำนวยความสะดวกก็ยังมีไม่มาก ถนนไปหอพักบางส่วนก็ยังเป็นดินลูกรัง ตกค่ำมีแต่ความเงียบ แต่เราก็มีความสุข ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี ในภาควิชากุมารฯ ตอนนั้นก็มี อ.พันธ์ทิพย์ อ.พิเศษพงษ์ อ.วิชัย อ.ลัดดา อ.อารียา เทพชาตรี (ปัจจุบันย้ายไปอยู่ที่ รพ.พระมงกุฎ) อ.ประสิน อ.นฤมล อ.ศิริ ขอประเสริฐ (ย้ายไปอยู่รพ.สุราษฎร์ธานี ปัจจุบันลาออก) มีหมอเด็กทั้งหมด 8 คน และพวกอาจารย์ใหม่อีก 4 คนคือ ผม อ.เมธินี (ย้ายไปรพ.กรุงเทพ) อ.มล อภาพันธ์ วงศ์ศิริศักดิ์ (ย้ายไปกทม.) อ. พรรณี วาลิกานานนท์ (ย้ายไปรพ.ประสาทวิทยา ปัจจุบันลาออก) พออยู่ไปสักระยะก็มีคนค่อยๆ ทอยลาออก ช่วงนั้นคนลาออกกันมาก พวกคนที่อยู่ก็ใจห้วนๆ แล้วว่าจะทำอย่างไรดี เพราะคนออกกันมาก แต่สิ่งที่ทำให้อยู่ต่อมาได้ทุกวันก็คือ นักศึกษาแพทย์ และโอกาสที่คณะให้เราได้พัฒนาตนเอง สิ่งที่ประทับใจอีกอันก็คือความร่วมมือร่วมใจของชาวคณะแพทย์ มอ. ที่ช่วยกันพัฒนาคณะของเราให้เจริญก้าวหน้ามามากและได้ชื่อว่าเป็นผู้นำทางด้านการศึกษาคุณภาพ ระบบการเรียนการสอนแบบ PBL

อยากเห็นอนาคตของคณะแพทย์เป็นอย่างไร

ช่วงนี้เป็นช่วงรอยต่อของอาจารย์รุ่นบุกเบิก รุ่นพัฒนาที่กำลังจะทยอยกันเกษียณอายุ และจะเป็นช่วงของอาจารย์ที่เป็นลูกหม้อของ มอ. จะต้องเข้ามาบริหารงาน ยังอยากเห็นความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในการพัฒนาคณะของเราต่อไป ถึงแม้จะมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด แต่สิ่งที่เราต้องการเดินต่อไปก็คือการพัฒนาคณะของเราอย่างไม่มีที่สิ้นสุด อยากเห็นคณะของเรามีอัตลักษณ์เฉพาะตัว เมื่อพูดถึงเรื่องนี้ต้องนึกถึงคณะแพทยศาสตร์ มอ. ไม่ว่าจะเป็เวที ในระดับชาติ และหรือนานาชาติ และที่สำคัญอยากเห็นคณะของเรามีความสง่างามทางด้านวิชาการ โดยเฉพาะด้านการศึกษาและงานวิจัย อาจารย์ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนและงานวิจัย บุคลากรของเราเป็นคนเก่งที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน และเป็นคนดี

ข้อคิด

การเรียนรู้จะเกิดได้ต้องเริ่มจากการที่ต้องมีใจรัก และต้องอดทน หมั่นฝึกฝน และนำไปปฏิบัติ (4P of Learning: Passion, Patience, Practice, Performance)

“ความกตัญญูทเวทีเป็นเครื่องหมายแห่งคนดี”

“เอาใจเขามาใส่ใจเรา”

“ไม่ทอดอถอยคอยสร้างสิ่งที่ดี” •

รองศาสตราจารย์นายแพทย์วิชา จรุงรัตน์ ภาควิชาตลยศาสตร์

การศึกษา

- 2520 พ.บ. คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
- 2524 ป.ชั้นสูง คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
- 2526 วุฒิบัตรสาขาศัลยศาสตร์ทั่วไป คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ประวัติการทำงาน

- 2521 - ปัจจุบัน อาจารย์แพทย์หน่วยศัลยศาสตร์ทั่วไป
ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ •

รองศาสตราจารย์นายแพทย์ ศักดิ์ กัทธกรโกญกุล ภาควิชาตลยศาสตร์

การศึกษา

- 2530 Diploma (Diploma in Pediatric Surgery)
Institute of Child Health, University of London
- 2525 ว.สาขาศัลยศาสตร์ทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2522 ป.ชั้นสูง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2520 พ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2518 วท.บ. (วิทยาศาสตร์การแพทย์)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2513 มศ.5 รร.อำนวยการศิลปพระนคร

ประวัติการทำงาน

- 2523 - ปัจจุบัน อาจารย์แพทย์
หน่วยกุมารศัลยศาสตร์
ภาควิชาศัลยศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ •

รองศาสตราจารย์นายแพทย์สีลม แจ่มอุลิตรัตน์

ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร
ครอบครัว ภรรยา นางพัชรีย์ แจ่มอุลิตรัตน์
บุตร นางสาวมารีสา แจ่มอุลิตรัตน์
นางสาวอลิสา แจ่มอุลิตรัตน์

ประวัติการศึกษา

- 2520 วิทยาศาสตร์บัณฑิต คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2522 แพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2526 วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบ
วิชาชีพเวชกรรม สาขาเวชปฏิบัติทั่วไป แพทยสภา
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
- 2544 วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบ
วิชาชีพเวชกรรม สาขาเวชศาสตร์ครอบครัว แพทยสภา

ประวัติการทำงาน

- 2524 รับราชการตำแหน่งอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 2531 ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- 2537 รองศาสตราจารย์

ความรู้สึกในการทำงานที่คณะแพทย์ ม.อ.

ภูมิใจที่ได้เป็นอาจารย์แพทย์ในโรงพยาบาลภูมิภาค

สิ่งที่ประทับใจ

เพื่อนร่วมงานและนักศึกษาแพทย์

อยากเห็นอนาคตของคณะแพทย์เป็นอย่างไร

เป็นโรงพยาบาลตติยภูมิที่มีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง

ข้อคิด

รับผิดชอบงานของตนเองให้ดีที่สุด •

อาจารย์นายแพทย์ชาญวิทย์ เงินศรีตระกูล

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร
ครอบครัว ภรรยา นางสาวรณมา เงินศรีตระกูล
บุตร นายถวาย เงินศรีตระกูล
นายโอวาท เงินศรีตระกูล

ประวัติการศึกษา

- มัธยมต้นและปลาย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
- วิทยาศาสตร์บัณฑิต, แพทยศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วุฒิบัตรกุมารเวชศาสตร์ (แพทยสภา)
- ประกาศนียบัตรจิตเวชเด็กและวัยรุ่น (ศิริราชพยาบาล)
- อนุมัติบัตรจิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น (แพทยสภา)

ความผูกพันกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ข้าพเจ้าได้ให้ commitment กับคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (เมื่อคราวเรียนจบแพทยศาสตรบัณฑิต แล้วรับทุนของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อเรียนต่อ postgrad) ว่าหลังจากจบ postgrad จะกลับมาเป็นอาจารย์ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์

ความผูกพันกับมหาวิทยาลัยฯ จึงได้เริ่มขึ้นตั้งแต่บัดนั้น ข้าพเจ้าถือว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นผู้มีพระคุณต่อข้าพเจ้า ให้โอกาสกับข้าพเจ้าในการเรียนต่อ post-grad ข้าพเจ้าจึงยึดมั่นใน commitment ที่ให้ไว้กับมหาวิทยาลัยฯ มาตลอด

ผมเป็นคนกรุงเทพฯ เกิดและโตที่กรุงเทพฯ จบการศึกษาจากแพทย์ที่จุฬาฯ หลังจากนั้นก็ไปศึกษาต่อจนได้วุฒิบัตรกุมารเวชศาสตร์ แล้วไปเรียนต่อด้านจิตเวชศาสตร์เด็กที่ศิริราช และมาทำงานที่คณะแพทยศาสตร์ ม.อ. เมื่อปี 2527 ผมตัดสินใจมาทำงานที่คณะแพทยศาสตร์ ม.อ. เพราะต้องการหาทุนที่จะเรียนต่อ ไม่ได้เจาะจงจะทำงานที่ไหนเป็นพิเศษ และเมื่อเกษียณแล้วก็ยังจะทำงานที่คณะแพทย์ต่อไป ผมตั้งรกรากอยู่ที่หาดใหญ่แล้ว คงจะไม่กลับไปอยู่กรุงเทพฯ

ความรู้สึกในการทำงานที่คณะแพทย์ ม.อ.

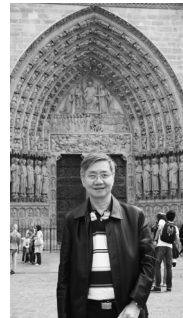
รู้สึกดีที่มีผู้ร่วมงานที่ดี ทีมบริหารที่ดี บรรยากาศการทำงานที่ดี

สิ่งที่ประทับใจ

ประทับใจในการบริหารงานของทีมนิเทศ เช่น อ.ธาดา อ.พันธ์ทิพย์ ทีมนิเทศทุกท่าน ท่านทำงานด้วยความจริงใจ สัตย์ซื่อและทำเพื่อคณะแพทย์ ทำให้เห็นถึงความจริงใจ

อยากเห็นอนาคตของคณะแพทย์เป็นอย่างไร

คณะแพทย์ ที่ผ่านมาก็ถือว่าน่าชื่นชม คิดว่าอยากเห็นความก้าวหน้าต่อๆ ไปของคณะแพทย์เหมือนที่ผ่านมา และอยากเห็นความสมัครสมานสามัคคีของคณะแพทย์ที่มีกันมาตลอดอย่างนี้ต่อไป

ข้อคิด

ขอเน้นว่าในการเป็นแพทย์ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือคนไข้ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะทำอะไรควรคำนึงถึงคนไข้เป็นหลัก การปฏิบัติกับคนไข้และการดูแลรักษาคนไข้ถือว่าสำคัญที่สุด นอกจากนั้นการติดตามด้านวิชาการ วิชาการด้านการแพทย์มีการเปลี่ยนที่เร็วมาก เราต้องติดตามให้ทัน เพื่อประโยชน์สูงสุดของคนไข้ •

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิ่งวันมันிடล'56

ครั้งที่
15

อาทิตย์ที่ 8 กันยายน 2556 เวลา 06.00 น.

พันรัน 4 กม./มินิมาราธอน 10.5 กม. ณ อาคารแพทยศาสตร์ราชนครินทร์

สอบถามได้ที่ 081-2779833, 081-8984337

อาคารอุบัติเหตุ

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภาพโดย ผศ.นพ.ธนรัตน์ บุญเรือง